

I. ČLTK

REVUE

130

130 LET I.ČLTK PRAHA

**MARKÉTA
VONDROUŠOVÁ**
VITĚZKA
WIMBLEDONU
2023

**KAROLÍNA
MUCHOVÁ**
FINALISTKA
ROLAND GARROS
A SEMIFINALISTKA
US OPEN
2023

**NIKOLA
BARTŮŇKOVÁ**
FINALISTKA
WIMBLEDONSKÉ
JUNIORKY
2023

02/2023

www.cltk.cz

ZALOŽEN 1893

I.ČESKÝ LAWN-TENNIS KLUB PRAHA
OFICIÁLNÍ PARTNEŘI

Vivus
Domy plné života

J&T BANKA

Pankrác a.s.

ČPP
VIENNA INSURANCE GROUP

ambicore

GreenGas
capture the energy

ISO PRAHA
STAVEBNINY

ADVANTAGE
CARS

smartwings

DOMANSKÝ.cz

BECHYNĚ
HODINÁŘSTVÍ

noncore

MORAVIA STEEL

CHEMOPROJEKT

XD H

ALLINEX

Babolat

CRANE CONSTANCY CAPITAL

FALCONERI
SUPERIOR CASHMERE

VICTORIA
Vysokoškolské sportovní centrum MŠMT

**NÁRODNÍ
SPORTOVNÍ
AGENTURA**

PTS
Pražský tenisový svaz

Mizuno

**PRAHA
PRAGUE
PRAGA
PRAG**

PRAHA
7

zenova

ASTRONSTUDIO

Glenfiddich
SINGLE MALT SCOTCH WHISKY

Resultna

Peach

protenis

GOLF

Vážení členové klubu,

máme za sebou nádhernou jubilejní 130. letní sezónu I.ČLTK Praha. A jistě mi dáte za pravdu, že důvod k červencovým oslavám nedalo zdaleka jen tohle úžasné výročí.

Chtěl bych tímto ještě jednou poblahopřát oběma našim nejlepším hráčkám Markétě Vondroušové a Karolíně Muchové k triumfu ve Wimbledonu, respektive finále na Roland Garros. Karolína pak navázala dalším velkým úspěchem – semifinálovou účastí na US Open, Markéta zase výbornými výsledky na „hardech“ v Montrealu, Cincinnati a New Yorku. Myslím, že to od ní po wimbledonských oslavách a krátké přestávce očekával málokdo.

S velkou hrdostí tak můžeme konstatovat, že hned dvě hráčky I.ČLTK Praha se ve dvouhře kvalifikovaly do turnaje WTA Masters v mexickém Cancúnu. Dvě hráčky z jednoho klubu – to nemá v historii Masters obdobu! Je velká škoda, že Karolína nakonec kvůli zranění do Mexika nemohla odletět... A určitě nesmím zapomenout na velký úspěch sedmnáctileté Nikoly Bartůňkové, která se probjovala do finále wimbledonské juniorky.

V průběhu léta a letních prázdnin mě velmi potěšil mimořádný počet dětí v šesti týdenních kempch i jejich zájem o turnaje. Obliba kempů je tradičně vysoká, a to nejen u našich členů a stálých účastníků tenisové školičky, ale i u dalších příchozích. Věřím, že se nám mezi nimi podaří objevit další nadané jedince a získat je pro další působení na Štvanici.

A ještě jedna zásadní informace pro členy. Valná hromada I.ČLTK Praha, která se konala 26. září, odsouhlasila důležitou změnu ve stanovách klubu. Jednohlasně se shodla na změně v bodu zániku členství z důvodu nezaplacení ročních členských příspěvků. Z původního data 30. 6. běžného roku byl nově stanoven poslední den v měsíci únoru. Poté nebude umožněno využívat všech výhod členství včetně klubové slevy na ceny v halách, možnosti využití posilovny, regenerace, v letní sezóně pak bezplatného využití venkovních kurtů a bazénu.

Příjemně strávenou zimní sezónu v našich halách přeje

Vladislav Šavřda,
generální manažer I.ČLTK Praha

editorial

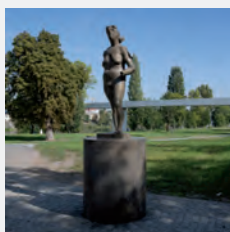
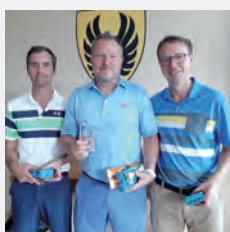
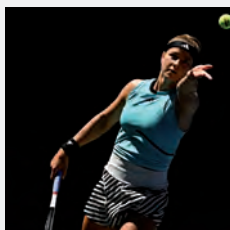
CHCI SI TO ZOPAKOVAT, PLÁNUJE MARKÉTA

Měla to být odměna za skvělý rok, cesta do mexického Cancúnu byla ale nakonec pro **MARKÉTU VONDROUŠOVOU** tak trochu za trest. První WTA Masters si 6. hráčka světa nepochybně představovala jinak. A nejen proto, že nakonec ve skupině se Šwiatekovou, Gauffovou a Džábirovou nevyhrála ani zápas, jakkoli proti Gauffové podávala na vítězství.

Do Mexika letěla bez reálných ambicí. Od US Open, odkud přijela s bolavým loktem, odehrála jediný zápas a pak se hlavně kurýrovala a trénovala na půl plynu a bez podání. Podmínky v dějišti jí nepřidaly; mizerný a snad i nebezpečný kurt, dokončený pět minut po dvanácté, vsudypřítomný vítr a pak i déšť, který trhal zápasy na cáry. K tomu poloprázdné hlediště. Pro mnohé hráčky jedna velká frustrace.

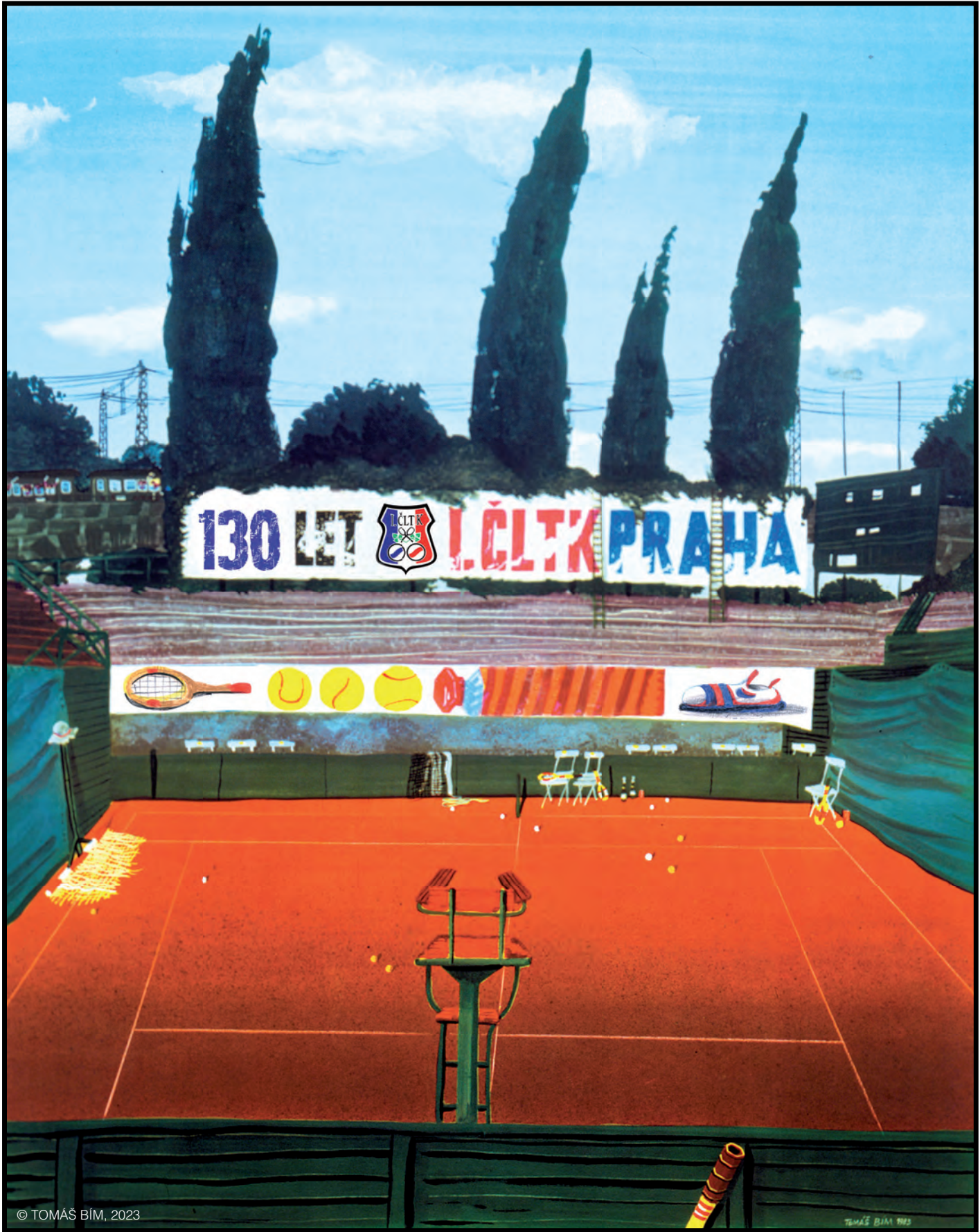
„Je to strašné. Kurt je fakt šílený, foukal vítr... Jsem ráda, že to skončilo,“ postěžovala si Maky po porážce 4:6, 3:6 s Džábirovou. „Jsem ráda, že mě čeká poslední zápas a odjedeme...“ Po třísetové bitvě proti Gauffové (1:2) už hodnotila turnaj s nadhledem, i když pořad kriticky: „Šílený týden. Nečekaly jsme křivý kurt a šestkrát přerušeny zápas kvůli dešti, člověka to rozčiluje. Ale aspoň trochu jsem to překousla a bojovala. Neztrácím hlavu, hrála jsem se soupeřkami z Top 10. Přes tři prohry jsem ráda, že jsem tu byla, a první set s Igou nebo zápas s Cori mi ukázaly, že můžu takové zápasy hrát. Ráda bych si to za rok zopakovala; snad to bude někde jinde a o něco lepší.“

Přes mexické zklamání podnikla vzápětí Markéta ďábelskou misi; z Cancúnu se přesunula na BJK Cup do Sevilly! Za tohle před wimbledonskou šampionkou klobouk dolů. A hlavně: o něco víc zdraví a štěstí v příští sezoně!

OBSAH

- 04** | Wimbledonský „talíř“ pro dědu
- 10** | Rodinný večer šampionů
- 14** | Tak jsme slavili 130 let
- 16** | Díky za úžasné dárky! (interview)
- 20** | Na budování zapomeňte...
- 24** | Ambice? Ty nejvyšší! (Karolína Muchová)
- 28** | Trefa jménem Daniel
- 30** | Wimbledon jako ujištění (Niki Bartůňková)
- 34** | Italové kouzlili aneb opět ve finále CTC
- 36** | Chci být ještě lepší! (Eva Halfarová)
- 38** | Šest týdnů pro děti; kempy praskaly ve švech
- 40** | Staronový mistr Ferda
- 42** | Kapitoly z historie Štvanice
- 46** | Mistryní díky píli (Marie Pintérová-Neumannová)
- 48** | HolKa budí rozpaky

TALÍŘ PRO DĚDU

Měla jsem štěstí na lidi, říká wimbledonská vítězka Markéta Vondroušová

Prožila pohádkové léto, kterým vyšperkovala výroční oslavy I.ČLTK tím nejlepším možným způsobem; třetí červencovou sobotu vládla na Štvanici tak báječná nálada i proto, že se **MARKÉTA VONDROUŠOVÁ** stala o pár dnů dřív královnou Wimbledonu a zařadila se po bok štvanických legend Jaroslava Drobného a Jana Kodeše. Na US Open pak na konci léta ukázala, že má dostatek umu, motivace i energie na to, aby bojovala o další velký titul.

Markéto, řekla jste si někdy během uplynulých měsíců, třeba před usnutím: Ty bláho, já jsem vyhrála Wimbledon? (usmívá se) „Ale jo, někdy mi to takhle naskočí a řeknu si: Já to tam vlastně vyhrála! Nedávno za mnou byli babička s dědou a babi taky najednou říká: Tys vyhrála Wimbledon! Mně to přijde neuvěřitelný... Mně vlastně taky, možná i proto, že to bylo na trávě. Ale žije se s tím docela dobře...“

Asi to občas z různých stran zaslechnete, ne?

„Jasně. Třeba když mě pan Hřebec na tréninku za něco pochválí a vzápětí dodá: No jo, wimbledonská vítězka, tak aby to nezahrála... Taky to občas využiju a udělám si legraci. A Štěpán? Ten mě nejvíc pobavil, když večer po návratu z Londýna povídá: Sakra, já jdu zítra do práce, to je divný...“

Pro koho z vašich nejbližších byl vyhraný Wimbledon největším dárkem?

Londýn, sobota 15. července. Markéta Vondroušová je v sedmém tenisovém nebi...

Markéta hrála ve Wimbledonu fantasticky; i ve finále proti Džábirové

„Určitě pro dědu. Od loňska bojuje s nemocí, ale je hrozně pozitivní a jsem moc ráda, že jsem vyhrála a že si to užil. Odjezdil toho se mnou nejvíc ze všech, i na Štvanici, někdy tu se mnou přespával... Už v Londýně jsem na něj hodně vzpomínala a mám radost, že se mnou tu radost mohl prožívat.“

Před Wimbledonem jste hrála finále Roland Garros, bojovala o zlato na olympiádě, ale v Londýně jste poprvé velký titul vyhrála. Změní to něco do budoucna? Na vašem sebevědomí? Motivaci? Chuti trénovat?

„První změna byla, že jsem na prvním turnaji po Wimblasu, v Montrealu, byla extrémně nervozní. Možná se to nezdá, ale ta pozornost byla fakt velká a bylo to hodně náročné. Jsem ráda, že jsem to zvládla, že jsem pár zápasů vyhrála a před US Open se zklidnila. Ale jinak? Nemyslím, že se něco změnilo, pořád chci vyhrávat. Na Wimbledon se brzy

zapomene; nakonec po US Open už se zase mluvilo o někom jiném.“

A ta motivace...

„V tomhle mě Wimbledon nakopnul; všechno, co se v Londýně stalo, bylo super a člověk to chce zažít znovu, sdílet tu radost s nejbližšími, kteří to s ním prožívají. Jít za nimi po mečbolu do boxu na tribuně bylo asi nejvíc.“

Na jaře jsem se ptal, kde myslíte, že se vám někdy podaří vyhrát grandslam. Neuhodla jste, řekla jste v Paříži. Dám vám druhou šanci: Kdyby, tak kde to bude příště?

„Kéž by to bylo co nejdřív. *(usmívá se)* Ale platí, co jsem řekla předtím; Paříž je pro mě největší srdcovka. Vyhraná juniorka v deblu, poprvé v hlavní soutěži, poprvé velké finále; mám to tam ráda. Ale po Wimbledonu vůbec netuším, protože mě ve snu nenapadlo, že bych tam mohla vyhrát. Vzpomínám, jak jsme

trénovali na trávě v Nymburce a já před panem Hříbkem utrousila: Zase ta tráva, snad vyhraju aspoň zápas... A on na mě: Nech toho! Úplně se rozohnil. Teď vidím, že asi můžu hrát úplně na všem a že záleží hlavně na tom, jak se to všechno sejde. U mě byl na trávě zásadní pohyb; nehýbala jsem se na ní dobře, necítila se komfortně. Klouzalo mi to, byla jsem všude pozdě. A najednou jsem se to naučila. Zjistila jsem, že to může fungovat. Už v Berlíně se mi hrálo dobře a ve Wimbledonu to pak vyšlo fantasticky. A ještě něco – hrála jsem mnohem víc útočně než dřív. Hlavně proti Kudermětovové jsem do toho chodila a padalo mi to, to byl asi zlomový zápas.“

Na čem pracujete teď?

„Pořád na něčem. S koncem sezony už šlo hlavně o kvalitu, po US Open jsem byla docela vyřízená. Rozsekal mě ten noční zápas, čtvrté kolo už jsem hrála pod práškama. Bohužel ty těžké míče

// Všechno, co se v Londýně stalo, bylo super a člověk to chce zažít znovu, sdílet tu radost s nejbližšími. Jít za nimi po mečbolu do boxu na tribuně bylo asi nejvíc.

odnesl loket, docela mě bolel. I proto jsem vynechala turnaje před Masters. Ale co chci říct: z pana Hřebce pořád cítím, že má nápady a vidí věci, které je potřeba zlepšovat. Což je skvělý. Nikdy neřekne: ok, tak to budeme udržovat. Teď mě třeba tlačí víc na síť; v tréninku na tom pracujeme, chodím tam víc a víc, i když v zápasech je to těžší a asi to chvíli potrvá. Ale vím, že mi to může pomoci.“

Takže hádky...

„... s panem Hříbkem nikdy. A s Herňou? To nejsou hádky, spíš výměny názorů. Hlavně o tom, že já bych chtěla hrát hodně a on to krotí a brzdí mě. Většinou si dám říct. Takže ne, nehádám se ani s Herňou.“ *(usmívá se)*

Mimochodem – stihla jste se za Wimbledon nějak odměnit?

„Asi ani ne, po Wimblasu to byl příšerný foťr a pak už jela sezona dál. Ale já se odměňuju průběžně, pořád si něco

kupuju. Tenisky, hadry... , pořád doma třídím skříně, protože se každou chvíli nevejdou.“

Tohle je trochu klišé otázka, ale třeba odpověď někomu z těch, kdo sní o Wimbledonu, pomůže. Co bylo úplně nejdůležitější, aby se slečna ze Sokolova stala šampionkou?

„Muselo se to všechno sejít, už od dětství. V Sokolově jsem začínala s Romanem Fišerem a myslím, že na tak malé město jsem měla štěstí na výborného trenéra, naučil nás to super. Další štěstí bylo, že jsme se v klubu sešly čtyři holky a mohly spolu hrát; v minitenisu jsme byly třetí na republice. Tím to začalo. Určitě byl důležitý i fajn kolektiv a samozřejmě rodiče. A obecně jsem pak měla štěstí na lidi; od paní Zemanové, u které jsem začínala na Štvanici, přes Zdeňka Kubíka po pana Hříbka. To bylo mimořádné štěstí; ohromně jsme si sedli, našli se. Příští rok spolu budeme deset let! A já

po té cestě zkrátka šla, tenis pro mě byl na prvním místě.“

Je vůbec něco, co byste s odstupem udělala jinak?

„Asi ne. Já mám docela složitou povahu, potřebuju najít ty správné lidi, se kterými můžu fungovat 24/7. Není to snadné, ale měla jsem štěstí a jsem ráda, že jsem je potkala a že je i teď kolem sebe mám.“

Tak jim udělejte radost, kdyby třeba někdo nevěděl...

„O panu Hříbkovi jsem mluvila, tak musím zmínit Honzu Hernycha. Objel toho se mnou už spoustu a krom olympiády byl snad u všech mých úspěchů; už před čtyřmi lety v Paříži, když jsem hrála finále Roland Garros, letos ve Wimbledonu, na US Open... S Michalem Vágnerem pracuju na kondici už pět let, takže mě zná a ví, co a jak; hlavně z hlediska prevence je to důležité. A Martin Janoušek mi taky pomáhá už čtyři roky. Dával mě dohromady po obou operacích a kdykoli potřebuju, mám to k němu pár kroků. Občas se mnou i vyjede, letos třeba do Říma a na US Open. Tak to jsou oni...“

Na tiskovce na Štvanici, kde ukázala trofej pro šampionku

NÁVRAT V ROLI MANAŽERA

Od začátku října má na Štvanici vlastní stůl **PETR ŠAVRDA (39)**. Po deseti letech práce pro Českou golfovou federaci, kde působil jako manažer reprezentace a sportovní ředitel, se vrací ke kořenům. Už ve zralejším věku a jako táta osmiměsíční Natálky. „Vždycky jsem věděl, že se jednou vrátím, a teď přišla vhodná chvíle. Tátovy zdravotní trable můj přesun asi trochu akcelerovaly. Věřím, že mám klubu co nabídnout; v golfové federaci jsem se hodně naučil, čtyři pět let vedl sportovní úsek. Zvykl jsem si pracovat v kanceláři, komunikovat s trenéry, s rodiči... O vztahu k I.ČLTK a tenisu asi nemusím mluvit,“ říká Petr, sám výborný tenista, s dovětkem, že mu nepochybně pomůže příjmení. „Pro komunikaci s partnery a potenciálními sponzory to nepochybně bude plus, i když jsem si to nijak nezasloužil,“ usmívá se. Do konce roku chce hlavně vplout do problematiky a věnovat se sportovnímu úseku, primárně nejmladší kategorii.

Petr Šavrdá úřaduje v „rodinné“ kanceláři spolu s otcem

ZLATO ZA VĚRNOST, PRÁCI A ÚSPĚCHY

V rámci oslav 130. výročí založení I.ČLTK Praha klub ocenil další členy; stříbrnou pamětní minci dostali extraligoví šampioni, grandslamoví vítězové a olympijští medailisté, nově jmenovaní zasloužilí členové pak při slavnostním večeru převzali zlaté odznaky s klubovým logem. „Jsou totožné jako ty, které jsme poprvé předávali v rámci 100. výročí,“ přibližuje prezident klubu Petr Šimůnek. Odznaky v hodnotě šest tisíc korun, které vyrobila pražská zlatnice Lucie Pekárková, převzali Lucie Hradecká, Iveta Benešová, David Ríkl, Jaroslav Jandus, Ivo Minář, Daniel Vaněk a Zdeněk Krampéra. „Odznak mě potěšil, tím spíš, že se na Štvanici cítím opravdu jako doma a strávila jsem tu kus života. Je fajn vědět, že si toho klub váží,“ říká Lucie Hradecká, která za olympijské medaile a grandslamové tituly v deblu obdržela i stříbrnou minci.

Zlatý odznak a stříbrná pamětní mince

VÝLET PRO VŠECHNY, POHÁR PRO ŠTVANICI

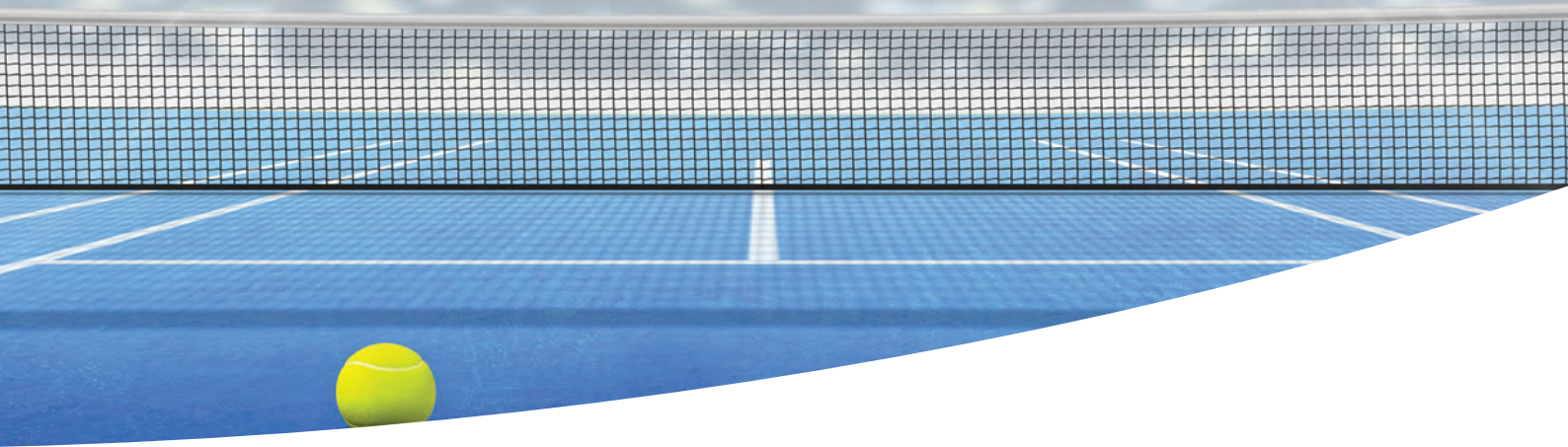
Turnaje CTC mají být primárně příjemným setkáváním, ať už dětí nebo seniorů. Ale když se vyhraje, je každé dostaveníčko veselejší. Tak jako I.ČLTK Praha Cup U14 první listopadový víkend na Štvanici. V konkurenci irského Carrickmines Dublin, RC Polo Barcelona a El Tenis de Santander ho ovládly děti ze Štvanice, když porazily 5:1 Dublin a shodně 6:0 oba španělské týmy. Nálada byla pohodová a víkend zpestřený výletem na lodi a společnou večeří v klubu. „Myslím, že Santander na cestu do Prahy nezapomene; z Bilbao totiž letěli kvůli bouři Ciarán do Mnichova a kvůli mnoha zrušeným letům pak do Lisabonu a teprve odtud do Prahy,“ přiblížil organizátor turnaje Jan Pecha. V jeho týmu se vystřídal osm dětí z I.ČLTK ročníků 2011 a 2012. „Byli jsme výrazně lepší než soupeři, ale pozitivem je určité to, že si naši žáci zahráli s jinými soupeři než obvykle,“ dodal.

Večer na Vltavě: zleva Lukáš Hron, Bořivoj Nováček, Tobiáš Martinovský, Kateřina Kubíková a Barbora Klusáčková

Welcome Aboard

www.smartwings.com

smartwings

Stoly zabíraly celé prostranství kolem terasy, na oslavy přišlo na dvě stě členů a hostů I.ČLTK

RODINNÝ VEČER ŠAMPIONŮ

I.ČLTK slavil v červenci na Štvanici kulatiny večerním gala s novopečenou vítězkou Wimbledonu

Nikoli velkolepé a opulentní, zato báječné. Takové byly oslavy 130. výročí založení I.ČLTK Praha, které zažila Štvanice třetí červencovou sobotu. Takřka rodinná atmosféra, spousta setkání po letech a přítomnost klubových legend i „obyčejných“ členů, kteří svůj klub milují, vykouzlily večer, který stál za to. Jeho ozdobou byla novopečená wimbledonská šampionka Markéta Vondroušová; aby se mohla zúčastnit, odřekla krátkou dovolenou a na Štvanici ukázala slavnou trofej.

130 LET I.ČLTK PRAHA

V klubu se 22. července potkalo několik generací členů (a šampionů) nejstaršího domácího klubu. A než došlo na galavečer, kterým provázal Petr

Vichnar a při kterém se na pódiu vystřídala plejáda skvělých štvanických tenistů, jež se podepsali pod spoustu extraligových titulů a přivezli na ostrov

mnoho velkých trofejí, vzali někteří do ruky raketu; deblový turnaj totiž nikdy nemůže chybět. Zahráli si ho i Marie Pintérová-Neumannová,

Prezident klubu Petr Šimůnek s Janem Kodešem

Iva Šimůnková-Budařová, Pavel Huťka, František Stejskal, ale také prezident sdružení stoletých klubů (CTC) pan Jordi Cambra, který přijel I.ČLTK poblahopřát. Vítězi se nakonec stali David Šimůnek a vrstevník Jana Kodeše, muž, který patřil do někdejší stálé party sběračů na starém centru a poté i do týmu ligových šampionů, Václav Krásný. „Negratulujte, nemohl jsem nevyhrát, měl jsem skvělého parťáka,“ usmíval se Václav, před lety jeden z nejzarputilejších a nejhouževnatějších tenistů nejen na Štvanici.

Večer se však (nejen) deblisté hodili do gala a prožili ve svém klubu příjemné chvíle plné vzpomínek, gratulací a ocenění i obyčejného přátelského popovídání po letech.

Pozvání přijali Jan Kodeš, Jiří Medonos, Ivan Jankovský, Pavel Huťka, Vlasta Vopičková-Kodešová, Jana Pikorová, Jiří Hřebec, Helena Suková, Andrea Holíková, David Ríkl... Ne ne, výčet není možný, riziko faux pas způsobené opomenutím některé z velkých osobností slavného klubu je příliš vysoké.

V 60. letech vyhráli ligu; zprava Vlasta Vopičková-Kodešová, František Stejskal, Václav Krásný, Marie Pintérová-Neumannová, Pavel Huťka a Jiří Medonos. Zcela vlevo Dušan Palcr, který předával ocenění v podobě stříbrných mincí.

ANKETA

Jak se vám líbily oslavy 130 let I.ČLTK a ocenění v podobě stříbrné pamětní mince?

Pavel Huťka: „Mělo to báječnou atmosféru, určitě i proto, že jsme celý den strávili na Štvanici a že nebyla omezená kapacita, přišla spousta lidí. Z mého pohledu to byla nejlepší výroční oslava, kterou si klub při takovém výročí zasloužil. A pamětní mince mě samozřejmě potěšila; zrovna včera jsem ji měl v ruce a ukládal ji vedle dalších ocenění, která doma opatruju.“

Jana Pikorová: „Oslavy se mi líbily moc, celé to bylo pěkně připravené a měla jsem radost, že jsem se potkala se svými někdejšími soupeřky. Jenom mi bylo líto, že chyběl Vláda Šavrd a že jsme se nemohli pozdravit. Ale jinak pěkný den a krásný večer. Ráda jsem se potkala i s Petrem Vichnarem, který ho moderoval, zavzpomínala jsem, jak ke mně před lety vozil na tréninky syna Ondru...“ (s úsměvem)

Václav Krásný: „Bylo to perfektní a moc jsme si to s mojí Ivou užívali. Spoustu lidí jsem potkal po dlouhých deseti letech, Jirku Medřáka jsem neviděl ještě mnohem déle. Líbil se mi i turnaj, i když jsem hrál ve formě, která odpovídá mému věku (s úsměvem), jakkoli se snažím udržovat a pořád hraju pravidelně s kamarádem. Ale můj mladý parťák (David Šimůnek) hrál naprosto fantasticky, proto jsme vyhráli. A mince, ta mě samozřejmě potěšila, mám ji v Plané na stole, takže pořád na očích.“

Andrea Holíková: „Jsem ráda, že jsem mohla být u toho, byl to moc pěkný večer a potkala jsem na Štvanici staré známé, se kterými jsem vyrůstala a které jsem třeba třicet let neviděla. Logicky, dlouho jsme žili za mořem a i pak měli rušný život, takže nebyla moc příležitost se vidět. Takže tohle pro mě bylo nejvíc. Jména po mně nechtějte, ale asi nejdelší dobu jsem si povídala s Petrem Juroszem.“ (s úsměvem)

...a letošní vítězka Wimbledonu Markéta Vondroušová

„Nesmírně mě potěšilo, kolik bývalých výborných hráčů přijalo naše pozvání; přestože jsme s některými nebyli v takovém kontaktu, obratem na pozvání odpovídali a objevili se na Štvanici,“ říkal s odstupem Vladislav Šavrd, jenž bohužel vinou zdravotní indispozice o úžasné setkání přišel.

Role hostitele se tak při oslavách zhostil výhradně prezident I.ČLTK Petr Šimůnek, který předal ocenění mnoha bývalým i současným členům klubu. Na pódiu se postupně vystřídali ligoví šampioni z 60. a 70. let, vítězové z roku 1990 i ti nejmladší, kteří získali tituly v letech 2018 a 2019. A tak hosté, kteří zabrali nejen terasu klubové restaurace, ale i celé „náměstí“ v jejím sousedství, postupně tleskali několika generacím velkých hráčů. Došlo i na předání zlatých odznaků novým zasloužilým členům I.ČLTK; stali se jimi Lucie Hradecká, Iveta Benešová, David Ríkl, Ivo Minář, Jaroslav Jandus, Daniel Vaněk a Zdeněk Krampera.

Někteří z těch, kteří mají klub v srdci, ale oslav se nemohli zúčastnit, poslali vzkazy. Z Ameriky se ozval Pavel Složil, vtipnou troškou přispěl z téhož světadílu Martin Damm, nemohl chybět pozdrav nepřítomného manažera klubu Vladislava Šavrdy. Tleskalo se mnohokrát, přičemž největší ovace si vyslechla Markéta

Vondroušová – dvoustovka hostů jí celou půlminutu tleskala vestoje. Velmi emotivně jí z pódia pogratuloval Jan Kodeš, který byl v Londýně jejím velkým podporovatelem, a také prezident ČTS Ivo Kaderka, jenž mezi hosty nechyběl, stejně jako například šéf NSA Ondřej Šebek nebo ředitelka Victoria VSC Lenka Kovářová.

Večer, který zahájilo společné focení všech přítomných na centrkurtu, zpestřil i velmi podařený krátký dokument Martina Vadase; připomněl spoustu velkých klubových chvil, historické momenty i velké hráče, kteří na ostrově vyrostli. Archivní záběry měly půvab, a ač některé z nich mnozí přítomní nepochybně už viděli, s radostí se na ně podívali znovu. Petr Šimůnek s Vladislavem Šavrdou, který je generálním manažerem klubu už dlouhé roky, pak z plátna svému klubu popřáli to nejdůležitější: aby i nadále vzkvétal a aby jeho hráči i v příštích letech vozili ze světa velké trofeje. „Když tady každé léto vidím tu spoustu dětí v kempech a jejich nadšení, a když kolem sebe mohou vidět Markétu (Vondroušovou), Káju (Muchovou) a další naše špičkové hráče, věřím, že bude Štvanice úspěšná i nadále,“ loučil se prezident klubu s úžasným, chce se říct rodinným večerem, který se vskutku mimořádně povedl.

TALENT & DŘÍČ

Příležitost vzniká setkáním. To platí ve sportu, v životě i v byznysu. Podporujeme motivaci a touhu vyhrát, talent a společný úspěch. U nás se setkává odvaha soukromých investorů s odvahou sportovců vítězit.

Jsme křižovatka příležitostí. Už 25 let se u nás setkávají úspěšní investoři, majitelé firem i privátní klienti, kteří hledají něco výjimečného. Zakladatelé projektů a ti, co jim věří. Ti, co potřebují, s těmi, co mají. Ti, co znají trhy, s těmi, co znají lidi. U nás se setkávají soukromé investice a odvážné nápady.

Jsme privátní a investiční banka.
Každé setkání je příležitost společně růst.
Potkejme se.

TAK JSME SLAVILI

ANEB JAKÁ BYLA VÝROČNÍ
ČERVENCOVÁ SOBOTA NA ŠTVANICI

Vlasta a Milan Vopičková ke Štvanici patří jako málokdo

Hráči i organizátoři; Martin Šustr, Lucka Michálková a David Šimůnek

Václav Krásný byl polovinou vítězného páru

Vše je připraveno, klubová party může začít...

Wimbledonská vítězka Markéta Vondroušová se svými nejbližšími na slavnostním večeru nechyběla

Jan a Ivana Rybíni s Magdalenou Zemanovou

David Ríkl s partnerkou a Pavel Vízner

Ligoví mistři 1990: zprava Dan Vacek, David Ríkl, Jan Kodeš mladší, Leona Lásková, Jana Strnadová, tatínek Andrey Miloš Strnad a Jan Boháč z ČUS

Členové mistrovského týmu 1975: Ivan Jankovský, Jana Pikorová, Vlasta Vopičková a Pavel Hutka

Lucii Hradecké předal pamětní minci Ivo Kaderka

Prezident CTC Jordi Cambra a Petr Šimůnek

Nejlepší pocit mám z toho, že jsme celý den strávili v klubu, říká Petr Šimůnek

DÍKY ZA ÚŽASNÉ DÁRKY

Scénář a celé aranžmá červencových oslav 130. výročí založení klubu bylo primárně jejich dílem, první náměty cizelovali už od zimy. A po „bitvě“ lze říct, že velký klubový den I.ČLTK vymysleli **PETR ŠIMŮNEK** a **VLADISLAV ŠAVRDA** perfektně. Čáru přes dokonalý plán jim udělala jediná věc; chvilková slabost a nešťastný pád generálního manažera pouhé tři dny před dnem D. Ten tak od začátku do konce ležel na bedrech prezidenta klubu; Vladislav Šavrdra prožil výroční oslavu až dodatečně díky vyprávění nejbližších a krátkému dokumentu.

Jak moc vám bylo líto, že jste po týdnech příprav nemohl být v centru dění?

Vladislav Šavrdra: „Nesmírně, samozřejmě. Moc jsem se na oslavy těšil, toužil se pozdravit s těmi, se kterými jsem se delší dobu nesetkal, poděkovat hráčům, sponzorům, chtěl jsem předat nějaké poselství... Bohužel to nevyšlo, měl jsem ten den starosti sám se sebou; potřeboval jsem se zbavit otoku v obličeji, protože už v úterý mě čekala šestihodinová operace. Takže mi nezbylo než čekat, s jakými dojmy přijde (manželka) Andrea. Díky tomu jsem měl ale všechno z první ruky; a tím, že jsem byl u veškerých příprav, jsem si téměř všechno dokázal představit, bohužel s výjimkou atmosféry. Že jsem si ji nemohl užít, to mě mrzí ze všeho nejvíc.“

Finále příprav muselo být kvůli téhle nečekané indispozici hektické.

Petr Šimůnek: „Bylo. (usmívá se) Ládu ten nešťastný pád potkal ve středu, takže jsme se okamžitě začali shánět po detailech, které byly v jeho gesci. Naštěstí jsme spolu brzy mohli komunikovat alespoň přes esemesky a už v pátek spolu mluvili, protože ho z JIPky pustili na revers. Probrali jsme finálně úplně všechno od zasedacího pořádku po program a celé aranžmá. Zásadní problém byl v tom, že už jsme měli doladěné, kdo s čím vystoupí, a najednou se to celé zborťilo...“

Kdy jste vůbec začali s přípravami výročí?

PŠ: „Ideově už v zimě. Vůbec poprvé asi v lednu, když jsme byli společně s Hutkovými lyžovat na Kaprunu. Tam padly první náměty, co bychom mohli a měli.“

VŠ: „Řekl bych, že to bylo ještě dřív, protože jsme museli dát do rozpočtu částku, kterou budeme na oslavy potřebovat. Tehdy mi také Petr řekl,

abych se podíval na dokument „100 let pardubického hokeje“. Což bylo velmi inspirativní. Díky tomu nás napadlo dát dohromady týmy, které v minulosti vyhrály extraligu. A šťastnou ruku jsme měli i při výběru moderátora, Petr Vichnar provedl hosty večerem velmi kultivovaně.“

Mnozí členové pamatují dvě tři klubová výročí; tohle bylo ale první, které se slavilo výhradně na Štvanici. A asi to bylo dobře...

PŠ: „Jsem o tom přesvědčen. Naše motivace byla jednoduchá; chtěli jsme, aby se mohli zúčastnit všichni, kteří mají ke Štvanici vztah a budou chtít přijít.“

Vladislav Šavrdra s Markétou Vondroušovou krátce po jejím triumfu ve Wimbledonu

Pro Petra Šimůnka
byl slavnostní den
poněkud hektický

// Je úžasné, že jsme klubem tří wimbledonských vítězů. Ohromně jsme ocenili, že Markéta oželela dovolenou a že na oslavách nechyběl Honza Kodeš s rodinou.

Petr Šimůnek

Jsem rád, že se to povedlo, že se sešlo víc než dvě stě hostů a že mezi nimi byla valná většina bývalých hráčů a legend I.ČLTK. Kdybychom zachovali model z posledních výročí, kdy jsme začínali turnajem v deblu, ale slavnostní večer prožili na Žofině nebo v jiném sále, kapacita by byla vždycky omezena a stejně jako v minulosti bychom někoho museli neradi odmítnout.“

VŠ: „Když jsem viděl veškeré přípravy i průběh večera, být jen na fotografiích a na videu, moc se mi líbila stage i celý prostor se stoly. Vypadalo to báječně.“

Co ještě vás v rámci oslav potěšilo?

PŠ: „Že přijela valná většina těch, kteří na Štvanici zanechali výraznou hráčskou stopu. A třeba Andreu Strnadovou, která žije v Austrálii, zastoupil její tatínek Miloš, takže ani Andrea tak úplně nechyběla a rádi jsme na ni vzpomněli. Tohle se myslím povedlo, stejně jako to, že jsme všechny přítomné ocenili. Věřím, že zejména těm starším to udělalo radost.“

Čím jste jim staré časy připomněli?

PŠ: „Všichni, kteří přišli během večera na pódium, ať už jako vítězové extraligy nebo olympijští medailisté či grandslamoví šampioni, si odnesli stříbrnou pamětní minci. A noví zasloužilí členové, kterých už je více než třicet, od nás dostali zlaté odznaky.“

VŠ: „Tak hojná účast bývalých hráčů a štvanických legend mě příjemně překvapila. S některými jsme nebyli v takovém kontaktu, ale když jsme je pozvali, promptně reagovali a přijeli. Velmi jsme to ocenili a současně nás to moc potěšilo. Marie Pintérová přijela z Maďarska, po mnoha letech se na Štvanici vrátila Andrea Holíková, dlouho tu nebyl David Ríkl, který našel domov v Olomouci, potěšilo mě, že přišla Iveta Benešová, Dan Vacek; s mnohými z nich bychom se určitě v klubu rádi viděli častěji. A jsem moc rád, že na společné fotografii, které udělala kulisu tribuna na velkém centru, nakonec nechybím ani já, přestože jsem v tu chvíli ležel na lůžku.“ *(usmívá se)*

Takže stručný závěr – oslavy 130. výročí se od a do z povedly, je to tak?

PŠ: „Mám z nich dobrý pocit. Vyplatilo se, že jsme přípravě věnovali hodně času a řešili mnoho detailů. A samozřejmě jsme měli i štěstí, například pokud jde o počasí; na předpověď jsem se raději celý týden nedíval, měl jsem z toho velké nervy. Mokrá varianta totiž neexistovala, potřebovali jsme celý den strávit venku. Naštěstí to vyšlo fantasticky. Beru to jako odměnu za práci, kterou jsme si s tím dali. A samozřejmě nejen my dva s Láďou; musím ocenit, jak nám v mnoha ohledech pomohli Martin Šustr a moje dcera Lucka, za to jim oběma patří velký dík! Ale úplně nejlepší pocit mám z toho, že jsme celý den slavili v klubu.“

VŠ: „Je třeba dodat, že jsme měli štěstí i v jiných směrech; třeba na doporučení na Martina Vadase, který k oslavám udělal moc pěkný dokument. Přitom jsme se k němu dostali relativně pozdě a nebylo tolik času, na jaře točil v Americe. Některé věci jsme pak museli precizně koordinovat, třeba natáčení s Markétou (Vondroušovou) a s Kájou (Muchovou), zajištění dronu. Nakonec ale i ty platany vyrašily včas...“

PŠ: „Z mého pohledu jediné, co se nepovedlo: že tady s námi Láďa nemohl být.“

Jedna věc se ale pro změnu mimořádně povedla, ne?

PŠ: „To je pravda, byla tu s námi čerstvá wimbledonská vítězka. Ohromně jsme ocenili, že Markéta oželela dovolenou, na kterou se těšila, protože po Wimbledonu musela být z veškerého humbuku kolem své osoby unavená, a nechyběla. Že tu s námi strávila slavnostní večer, to bylo naprosto fantastické a věřím, že si to všichni přítomní uvědomili a měli z toho radost. Je úžasné, že jsme klubem tří wimbledonských vítězů a jsem moc rád, že nechyběl Honza Kodeš s rodinou; na Jaroslava Drobneho už jsme bohužel mohli jen vzpomínat. Ale těší mě, že v minulosti přijal naše pozvání na oslavy 100 let – tehdy přijel do Prahy poprvé od chvíle, kdy emigroval – a předali jsme mu odznak s diamantem pro čestného člena klubu. A ještě k Markétě: jak jsem řekl na Štvanici do mikrofonu, ke každým narozeninám patří dárky a Štvanice dostala od Markéty i od Karolíny (Muchové), která hrála o pár dnů dřív finále Roland Garros, dva nejužasnější. Za to jim náleží velký dík, protože to je opravdová pecka!“

MÁME RÁDI ŠTVANICI,

PATŘÍME DO I.ČLTK

30 LET I.ČLTK PRAHA

Na povrchu trojhaly je vidět, že má nejlepší roky za sebou, ale nový nátěr významně pomohl

„Vize ostrova“ se zdá být pro perspektivu I.ČLTK Praha poněkud temná

BUDOVAT? ZAPOMEŇTE...

Není vždycky posvícení. Po intenzivním budování a rekonstrukcích, které klubové zázemí posunuly o dvě úrovně výš – ať už je řeč o dostavbě malého centru či úpravách vestibulu a přesunu obchodu, zřejmě přijde menší půst. Ne, že by vedení klubu nebylo dost aktivní, nemělo další plány a nežádalo o investiční dotace; nápadů je dost, snaha by byla, ovšem pochopení chybí... Ale popořádku.

Po (energeticky) nevypočitatelných zimách by ta letošní měla být klidnější. Klub nabídne závodním hráčům a všem členům standardní počet dvanácti kurtů v halách (čtyři antuky a včetně velkého centru osm hardů) a ceny pro členy a předplatitele zůstanou většinou stejné jako loni. Nafukovačky jsou vesměs zánovní, instalovaný systém regulace vytápění odzkoušený. „Věřím, že všechno bude fungovat a očekávání členů se naplní,“ říká provozní manažer Martin Šustr a přidává další fakta a pár čísel.

Klub opravil nákladem 1,25 milionu korun kotelnu, kde dosud fungovaly tři staré kotle s takřka prehistorickými rozvody plynu. Nové jsou bojlerly,

elektroinstalace, zkrátka kompletní teplá voda v celém zázemí. „Rekonstrukce proběhla na přelomu srpna a září, a to poměrně rychle, omezení pro členy tak bylo minimální.“

Změn doznal od podzimu také režim úklidových služeb; více se uklízí v noci, díky čemuž je především v šatnách a koupelnách více času na důkladnou dezinfekci a plísňovou prevenci. Klub to pochopitelně stojí víc peněz, ale od prvního dne je změna patrná.

Co se naopak oproti plánům nepodařilo, to je výměna zhruba desetiletého povrchu v trojhale. Starý, byť je téměř v havarijním stavu, musí zkrátka odsloužit

ještě letošní zimu; snad pomohou opravy a nový nátěr. Renovace vyšla na tři sta tisíc korun. „Dotaci jsme bohužel nezískali ani na výměnu povrchu, ani na přestavbu kurtů 7 a 8 z antuky na hard, a z vlastních peněz bohužel ani jedno nezvládneme. Pro představu: nový povrch v nafukovačce je otázkou šesti milionů korun,“ přibližuje Šustr s dovětkem, že o dotaci klub znovu žádá.

Neradostná je vzhledem k postoji části vedení Magistrátu a především Prahy 7 situace s jakoukoli novou výstavbou, ba i s relativně drobnými úpravami. Uvažovaný kurt na padel, který měl vyrůst u kurtů na Slavoji, je momentálně pasé, v dohledné době

ISO PRAHA

ISO DEVELOPMENT | výstavba luxusních nemovitostí

ISO STAVEBNINY | prodej stavebního materiálu a nářadí

ISO OFFICE PARK | pronájem kanceláří a skladů

// Úředníci nám momentálně na ostrově nepovolí žádnou další stavbu, i kdybychom její potřebu zdůvodnili jakkoli logicky.

se nepostaví ani lehká kondiční hala plánovaná za dvorci 2 a 3. „Nejzásadnější je, že chybí kladné vyjádření správy majetku Magistrátu hlavního města Prahy. Úředníci nám zkrátka nepovolí žádnou další stavbu, i kdybychom její potřebu zdůvodnili jakkoli logicky, i kdyby byla demontovatelná a při eventuální povodni průtoková,“ říká generální manažer klubu Vladislav Šavřda. „Do obou projektů už jsme přitom investovali peníze a realizace je bohužel v nedohlednu...“

Kamenem úrazu je nový plán vize ostrova; stručně řečeno – není v něm místo nejen pro auta, ale ani pro žádná oplocení, zdi a zídky, natož pak haly či další kurty. Plevel a keře ano, procházející se Pražané ano, ještě tak venčení psů a frisbee, ale i tenis (s oplocením) je potíž... „Věřím, že se tato vize nenaplní. A v každém případě je nutné, aby s námi o tak závažných navrhovaných změnách město jednalo, což se dosud nestalo. Aktuálně nám navíc nikdo nepovolí žádné úpravy; dokonce

jsme měli problém se schválením změny povrchu na kurtech 7 a 8,“ přibližuje Šavřda a naznačuje, že v ohrožení je dokonce existence kurtů 15 a 16 na Slavoji. Zdají se totiž být příliš blízko nástupu na lávku...

„Když jsme se dozvěděli o stavbě lávky, byli jsme nadšeni a říkali si, že přivede na ostrov nové obyvatelé Karlína, že přístup na Štvanici bude komfortnější a že z toho vytežíme. Že se lidi při procházkách rádi podívají na tenis; na děti ve školičce, seniory při deblech, nebo při troše štěstí na trénink Markéty (Vondroušové) s Kájou (Muchovou). Bohužel skutečnost je úplně odlišná. Lávka se stala spouštěcím mechanismem pro to, aby někteří úředníci chtěli tenis po více než sto letech nejlépe zrušit a nechali na Štvanici běhat daňky. Je to pro mě ohromné zklamání. A hlavně se domnívám, že by v první fázi měla Praha řešit západní část ostrova, která je po zbourání zimního stadionu totálně zdevastovaná!“

A propos: bude-li v budoucnu potíž s příjezdem aut, první vlaštkou potenciálních trablů pro členy je parkování. Někteřím už možná přišla pokuta za parking pod Negrelliho viaduktem, kde bylo před rekonstrukcí historického mostu bezproblémové parkování. „Znovu chceme jednat o možnosti parkování, neboť pro několik prvních oblouků nemá magistrát žádné využití a není zde žádná zeleň, ale pouze asfaltové plochy,“ říká Šavřda.

A ještě drobnost na konec. Vzhledem ke zpřísnění režimu na ostrově musel klub odstranit také kontejnery, ve kterých jsou v letní sezoně uloženy nafukovačky, a z prostoru vedle pokladen velkého centru je odvézt na pronajatý pozemek. „V areálu se teď snažíme najít další prostory, které bychom mohli pro tenhle účel – tedy uskladnění hal, respektive alespoň příslušenství – využít, aby nás každoroční převážení kontejnerů a jejich skladování nestálo příliš mnoho peněz,“ přibližuje Martin Šustr.

Resumé nastíněných změn? „Samozřejmě budeme o určité podmínky bojovat, ale momentálně je to velmi těžké...“ uzavírá Vladislav Šavřda

Podají se do budoucna znovu vyjednat parkování pod oblouky?

Vivus
Domy plné života

BYDLENÍ PŘÍMO U METRA I PARKU

VIVUS KOLBENOVA II
Praha 9 – Vysočany

---

www.vivus.cz

800 186 186

Na US Open zastavilo
Karolínu Muchovou zranění;
velká škoda...

CHCITAM, KAM PATŘÍM!

Tu cenu mohla získat klidně třikrát v řadě. Smolařkou roku WTA by totiž KAROLÍNA MUCHOVÁ mohla být takřka konstantně. I letos. V roce, kdy dosáhla na největší úspěchy v kariéře, ale poslední bombónek za odměnu si nemohla vychutnat. Od US Open už do míčku nepinkla a na závěrečné Masters se nepodívala, tradičně kvůli zranění.

Přitom to byla taková hloupost, maličkost. Při pokusu vrátit míček zakouzila při jednom z tréninků ve Flushing Meadows zápěstím tak, že ucítila bolest. Ten zbytek už nepochybně znáte; s prášky proti bolesti dokázala

Emil Miške vkročil podruhé do téže řeky a nelituje; s Karolínou Muchovou prožili báječný rok

AMBICE? NEJVYŠŠÍ!

A pak že do téže řeky dvakrát nevkrečíš. **EMIL MIŠKE** to v roli kouče Karolíny Muchové udělal a ani jeden z nich nelituje. Naopak. Kredit jinak nenápadného experta znovu narostl, Karolína pod jeho vedením odehrála fantastickou sezonu, nejlepší v kariéře. Hrála finále Roland Garros, semifinále US Open a stala se osmou hráčkou světa. O závěrečné Masters (a zřejmě i o další úspěchy v závěru sezony) ji připravilo jen nešťastné zranění zápěstí.

Neúčast v Cancúnu asi musela být bolestivá i pro vás, je to tak?

„Byla, to je jasné. Od US Open, kde se Karolína zápěstí poranila, jsme sedm týdnů dělali všechno možné, aby mohla v Mexiku hrát. Konzultovali jsme s experty a každý krok zvažovali, nic asi nešlo udělat lépe. Krom prvotní diagnózy na US Open; tam jí turnajový lékař řekl, že by se při další zátěži nemělo nic špatného stát, ale právě tam si šlachu nejvíc poškodila... Teď už jsme se s tím vypořádali a už se díváme dopředu. Podstatné je, aby se poté, co Kája v listopadu sundá sádku, rozhodlo o správné léčbě. Aby byla co nejdřív fit a mohla začít s přípravou na příští sezonu.“

Letošek jste si ale přes nešťastný konec roku museli užívat; Paříž, Cincinnati, US Open, už předtím slibné jaro...

„Nejemotivnější bylo Roland Garros; Ale potěšil mě už začátek spolupráce.“

Čím?

„Když mě v závěru loňského roku požádala o roli mentora, kterou jsem rád přijal, byl jsem šokovaný, jak byla negativní. Říkal jsem si, že než to odbouráme, potrvá to půl roku. Šlo o to přimět ji, aby se uvolnila a nebála se hrát, dělat i chyby, aby byla zkrátka sama sebou. Ale šlo to nesmírně rychle, dělala ohromné skoky. Měl jsem radost, když mi volala z Austrálie plná optimismu, že se to lepší, že ještě občas zapochybuje, ale že je na správné cestě a už tomu chybí jen nějaký další vyhraný zápas... Po návratu z Melbourne jsem se s Kájou dohodl, že se postupně stanu hlavním koučem, i když jsem měl závazky k projektu *Hrajme tenis Slovensko*; utlumil jsem je, abych se jí znovu mohl věnovat naplno.“

A prožili jste skvostný rok.

„Šlo to velmi rychle dopředu a samotného mě to překvapilo. Už v Dauhá hrála výborně, ale v osmifinále

Emil Miške

prohrála s Garciaovou. V Dubaji pak po skvělé hře porazila krom jiných i Benčičovou, jenomže musela skrečovat Pegulaové. Indian Wells a Miami pak vyšlo perfektně (čtvrtfinále a 3. kolo z kvalifikace – pozn.) a byla to předzvěst, co můžeme čekat dál. Při FedCupu si bohužel podvrkla kotník, což se přeneslo ještě do Madridu, v Římě měla další zdravotní trable, ale vyhrála tam tři těžké

porazit Cirsteaovou a v semifinále zabojevat proti Gauffové, ale bylo to na hraně, respektive za ní. Po US Open tak přišla nucená pauza, ruka bolela. Ač ještě odletěla do Asie, aby se pokusila pojistit účast na Masters, nakonec to nebylo nutné; účast v Cancúnu měla po nečekané prohře Sakkariové jistou bez toho, aby musela na kurt. Přesto ji zápěstí do Mexika nepustilo. Konzultace s experty skončily sádkou a následným zvažováním, jaká léčba bude ta pravá...

Podobný podzim prožívala loni a předloni; v říjnu 2021 se kvůli natrženému břišnímú svalu odhlásila

z turnaje WTA v Ostravě a předčasně ukončila sezonu, loni tam naopak hrála jen díky volné kartě, protože na žebříčku byla po dalších zdravotních trablech v suterénu! Cesta vzhůru se zdála víc než trnitá, nakonec ji ale Karolína obdivuhodně zvládla. Od přelomu roku hrála turnaj od turnaje lépe až do finálového vyvrcholení na Roland Garros. Druhý vrchol přišel na konci léta na amerických betonech a nebyt smolného zranění, mohl být ještě mnohem výraznější.

Impulsem, který Karolíně rozehrál nejlepší rok v kariéře, bylo znovunavázání spolupráce s koučem Emilem Miškem.

A taky všudypřítomná touha Muchové ukázat, co v ní vězí. „Řekla jsem si, že se pokusím dostat tam, kam podle svého mínění patřím.“

Jak řekla, tak udělala. Za zhruba deset měsíců po návratu na turnaje nejvyšší kategorie se ocitla v Top 10 a jako osmá hráčka světa si zajistila Masters. „Je to i zásluhou týmu, který jsem dala dohromady,“ poděkovala na konci nejlepšího roku v kariéře. Ten sice skončil bez turnajového titulu, ale s víztkou par excellence, zápasovým skóre 36:13 a téměř třemi miliony dolarů výdělku brutto. Bude-li Karolína pro příští sezonu fit, může to být znovu velká jízda.

Na Roland Garros po finálové prohře s Polkovou Šwiątekovou

// Díky tomu, jak se Karolína neustále zlepšovala, byla pro mě tahle sezona permanentní pohádka.

zápasy. No a na Roland Garros její výkon vygradoval, tam to byla největší euforie. Ale co je pro mě jako kouče nejpodstatnější – neustále šla výkonnostně nahoru! Na každém turnaji hrála líp a líp. Vyvrcholilo to proti Cirsteaové ve čtvrtfinále US Open; na takovém levelu kdyby hrála, může si věřit na kohokoli. Právě díky tomu, jak se neustále zlepšovala, byla to pro mě permanentní pohádka. A co je fajn: Karolína je tak nastavená i na příští rok, pořád je připravena se zlepšovat a vidím tam ještě spoustu rezerv.“

Pro vás je asi práce s Karolínou velká radost, ne?

„Je. Asi je výhoda, že ji chápu, že rozumím jejímu tenisu. Není to pro mě až tak těžké, jako hráč jsem byl podobný. Možná i proto jsme si tak sedli. Znáám přitom hodně trenérů, kteří preferují spíš disciplínu. Nechtějí, aby hráčka něco vymýšlela, naopak ji nutí plnit dohodnutá schémata a vzorce; ti by z Káji radost neměli. *(usmívá se)* A ani ona z nich. Je kreativní, hravá a potřebuje mít volnost. Někteří mi říkají, že občas na dvorci vymýšlí až moc, ale ona je tak inteligentní, že si to vždycky uvědomí. Takže ji nechám, protože vím,

že to příště zkusí zahrát líp, nebo si vybere jiný moment.“

Jaký mezi sebou máte vztah?

„Přestože mi Karolína stále vyká, je mezi námi velká otevřenost, což je pro práci skvělé. Ví, že mi spoustu věcí může říct na rovinu, že se nenaštvu, že všechno v klidu vyřešíme. Určitě je mezi námi vzájemný respekt. Není to kamarádství, to si ani nemyslím, že by bylo fajn, ale respekt, velká důvěra a vzájemná úcta určitě. Oba se snažíme být vědomě dobrými lidmi a víme o tom; tohle člověk vycítí. Ne každý tuhle ambici má, my ano. Takže v tom jsme si velmi blízcí.“

Ale ty neustále se opakující zdravotní trable pro vás musejí být frustrující.

Nebýt jich, mohla být Karolína dál.

„Asi ano, ale... Když se ohlédneme za historii jejich zranění, člověk s tím tak trochu počítá. Musí. Letos se sice o žádných problémech moc nepsalo, ale nebyl měsíc, kdy by byla stoprocentně fit. A není to tak jen u Káji, bojuje s tím většina hráček; k vrcholovému tenisu to zkrátka patří.“

Ve Flushing Meadows i předtím v Cincinnati prohrála s Gauffovou; bude to teď největší soupeřka? A největší cíl?

„Nemyslím si. V Cincinnati byla Karolína v tom ohromném vedru a po několika třísetových zápasech fyzicky grogy. Zkrátka to nemohla zvládnout.“

V semifinále US Open už ji přes prášky ruka bolela a navíc tam byla pohybová limitace; nemohla předvést víc než šedesát procent toho, co umí. Kdyby mohla podat stoprocentní výkon, tak se vůbec nebavíme o tom, co jí chybí. Až bude fit, může Gauffovou i kohokoli jiného porazit.“

Vy jste permanentní optimista, že?

„Chci takový být. Chci vidět věci tak, jak chceme, aby se staly. I teď jsme měli s Karolínou velmi příjemný rozhovor, ve kterém jsme pojmenovali, co chceme zlepšit a jakých výsledků chceme dosáhnout. Bylo to jasné a konstruktivní. Kdo by se netěšil?!“

Budete konkrétní?

„Nebudu, ale nikdo nemůže být překvapený, že ty ambice jsou nejvyšší. Nechci to víc rozebírat, ale jestli byla Kája letos ze čtrnácti odehraných turnajů v Top 8, tak pokud jich odehraje víc, ve větší zdravotní pohodě a bez nutnosti hrát kvalifikace... Musíme mít velké cíle, jinak by nebyla motivace.“

Asi nelitujete, že jste vkročil podruhé...

„...do stejné řeky. Absolutně ne. Naše současná spolupráce už je zase na jiné úrovni než dřív. Oba jsme se někam posunuli a vzájemná důvěra je ještě větší než dřív. A důležité je, že jsme obnovili celý tým, protože to není jen o nás dvou, ale taky o Jardovi Blažkovi, který má na starosti fyzickou a zdravotní stránku, o mém asistentovi a sparringpartnerovi Mirovi Herzánovi a manažerovi Romanu Brulíkovi. Kája má kolem sebe dobrý tým, kterému důvěřuje.“

Přesto se musím zeptat: neříkejte, že jste za poslední rok neměl nějakou supernabídku?

„Neměl. A vysvětluju si to jednoduše: lidi to asi považují za zbytečné, protože vědí, jak nám to s Karolínou klapě a že bych to nechal. Ale je fakt, že když jsme spolu ty tři roky netrénovali a Kája trénovala s Davidem Kotyzou, měl jsem asi sedm nabídek od hráček z Top 100. Vždycky jsem ale řekl: Pardon, neumím si představit, že bych koučoval soupeřku Karolínou. Možná se to o mně rozšířilo.“

NAJDETE NÁS V PRAZE

FALCONERI

ČISTÝ KAŠMÍR

[FALCONERI.COM](https://www.falconeri.com)

Jan Hrazdil

Eliška Forejtková

Daniel před tréninkem na Štvanici

NEJLEPŠÍ VÝSLEDKY HRÁČŮ I.ČLTK OD JARA 2023

MUŽI A ŽENY

Markéta Vondroušová – vítězka Wimbledonu a čtvrtfinalistka US Open, čtvrtfinalistka turnajů WTA v Cincinnati (2,788 mil. USD) a v Berlíně (780 637 USD); 6. hráčka světa

Karolína Muchová – finalistka na Roland Garros a semifinalistka US Open, finalistka WTA v Cincinnati (2,788 mil. USD); 8. hráčka světa

Tereza Martincová – finalistka ITF v Zaragoza (80 000 USD), semifinalistka WTA v Contrexeville (115 000 USD), čtvrtfinalistka v Praze (259 303 USD) a na Polish Open (115 000 USD)

Nikola Bartůňková – semifinalistka ITF v Praze (60 000 USD), vítězka v Erwitte a dvojnásobná vítězka v Pule (vše 25 000 USD)

Andrew Paulson – vítěz M25 ve Zlatiboru, v Kasselu a v Lodži, finalist v Popradu a semifinalista v Jablonci

Jonáš Forejtek – vítěz M15 v Buschhausenu, finalist M25 v Pardubicích

Jiří Barnat – finalist M15 ve Wroclavi

DOROSTENCI A DOROSTENKY

Nikola Bartůňková – finalistka juniorky ve Wimbledonu

Veronika Sekerková – vítězka ITF J60 ve Fürthu a J30 v Hradci Králové, finalistka J60 v Pescafe, semifinalistka J60 v Antalyi

Eliška Forejtková – finalistka ITF J300 v Bamberku a J200 ve Villachu, semifinalistka J200 v Plzni

Victoria Bervid – vítězka ITF J30 ve Vídni, čtvrtfinalistka J300 v Praze

Sarah Fajmonová – vítězka ITF J100 v Praze, semifinalistka J300 v Bytomí, J100 v Doornu a v Glasgowě

Jan Hrazdil – vítěz ITF J200 v Pišťanech

Vojtěch Valeš – vítěz a finalist ITF J100 v Kazachstánu, finalist J100 v Taškentu, trojnásobný semifinalista J100

Jakub Šmejcký – finalist ITF J30 v Tsaghatoru a v Tbilisi

Luláš Velík – semifinalista ITF J100 v Praze

Sebastian Chodura – vítěz ITF J30 v Izmiru a finalist J60 v Pécsi a J30 v Tiraně

Kryštof Svojrgr – vítěz ITF J60 v Ulcinji a finalist J60 ve Skopje

Adam Soukup – finalist ITF J60 v Bistrii a J30 ve Vídni

Matyáš Kozlovský – semifinalista J60 ve Věsce a J30 v Slovenské Lupči

STARŠÍ ŽÁCI A ŽÁKYNĚ

Veronika Sekerková – vítězka ETA U16 v Brně a U14 v Mostě

Filip Ladman – finalist ETA U14 Superkategorie v Dženu

Matej Köhler – vítěz ETA U14 v Liberci a v Praze, finalist v Rakovníku a Jablonci n. N., semifinalista M ČR a vítěz dvou turnajů „A“

Thomas Eversfield – vítěz ETA U14 ve Szczavnu, finalist ve Vršaru a semifinalista v Rakovníku

Marek Šmejcký – semifinalista ETA U14 v Trnavě

MLADŠÍ ŽÁCI A ŽÁKYNĚ

Eva Halfarová – semifinalista ETA U12 v Rakovníku a semifinalista M ČR

Sofie Jiráková – finalistka ETA U12 v Pisku, vítězka Wilson Masters

William Bervid – vítěz Wilson Masters

TREFA JMÉNEM DANIEL

Osmiletý **DANIEL KOŠLER** toho moc nenamluví, ale na dvorci už je slyšet hodně výrazně. „Pohárů mám asi patnáct,“ řekne a vypočítá letní vyhrané turnaje v kategorii babytenistů: „Kladno, Bílina, Louny, Neratovice, předtím v hale Beroun...“

Doma v Neratovicích ho v pěti letech přivedla na kurty maminka a předala ho trenérovi Janu Hájkovi; díky za výborně založené údery tak patří především jemu. Postupně hráli dvakrát i třikrát týdně, letos přibyl sparing na Aritmě.

„V Neratovicích bohužel nejsou žádné další děti, se kterými by mohl hrát,“ vysvětluje paní Lenka, která od září načítá s Danem další kilometry – dvakrát v týdně na Štvanici.

„Už už jsme plánovali zimu v Neratovicích, když zavolal pan Pecha, vzápětí měli zájem i ze Sparty,“ usmívá se. „Ale protože

první přišli ze Štvanice, jsme tady.

A Danovi se tréninky s panem Pechou moc líbí,“ říká a syn přikývne: „Líbí se mi tady vlastně všechno.“

„Dostal jsem na Daniela tip a po pěti úderech na prvním tréninku jsem viděl, že je to trefa. Má pohybové nadání i techniku, dobře vnímá hru i servíruje, umí dát dvě esa do gamu,“ vypočítává vedoucí trenér štvanické školy a kromě tří hodin na Štvanici kvituje i úterní sparingy na Aritmě a další tréninky v Neratovicích.

„Taky jsem začal hrát florbal, ale tenis mě baví víc. A nejvíc samozřejmě turnaje,“ říká Daniel. A čím dělá nejvíc bodů?

„Forhendem a servisem,“ přidá šikula, jehož favoritem je Nadal. Na Štvanici už má i kamaráda – s Robinem Talpou mají každou středu společný trénink a příští rok budou válčit bok po boku za tým babytenistů I.ČLTK.

POJISTÍME VÁS VE VŠECH SMĚRECH

Česká podnikatelská
pojišťovna

Musím být pokorná a zlepšovat se, říká i po průlomovém roce Niki Bartůňková

WIMBLEDON JAKO UJIŠTĚNÍ

Jakkoli jí první část roku znepříjemnila zranění, sedmnáctiletá **NIKOLA BARTŮŇKOVÁ** za sebou má báječnou sezonu. Tím spíš, že se jí povedla v klíčové fázi kariéry, kdy se snaží prorazit mezi ženami. Právě teď se rozhoduje o tom, jestli z ní vyroste taková hráčka, jak její talent slibuje. A tak to rozbalila v pravý čas.

Prodrala se do finále juniorky ve Wimbledonu. Vyhrála svoje první tři pětadvacítky mezi ženami. A taky první zápas na WTA Tour. Před uzávěrkou tohoto vydání Revue měla navíc na dosah splnění dalšího snu – posun do kvalifikace Australian Open. Zlomový rok?

„Asi jo,“ usměje se. „Wimbledon byla velká zkušenost. I když je to pořád jen juniorka, je to můj nejoblíbenější turnaj, který bych jednou chtěla vyhrát. Nejvíc mě ale potěšily tituly na pětadvacítkách. A zklidnily. Už loni jsem po nějaké výhře toužila, ale pokaždé z toho bylo jen finále. Pro budoucnost je tenhle úspěch určitě víc, stejně jako říjnová zkušenost z WTA v Kluži. Výhra v prvním kole byla překvápko, škoda toho druhého...“

Možná to v sezoně, kdy se v zásadě loučila s juniorkami, mohlo být ještě lepší. Kdyby byla fit. Kdyby využila pár dalších šancí. „Ale jsem spokojená, musím být pokorná. A zlepšovat se,“ ví Niki.

S wimbledonským talířem při tiskovce na Štvanici

// Tréninky s panem Vaníčkem se mi líbí; má rád klučičí styl, tlačí mě na síť a zlepšuje v útoku.

V první polovině roku jí pomáhal trenér Josef Čihák. Před Wimbledonem se rozešli, přesto mu pak poslala poděkování. „Dal mi toho hodně. Asi nejvíc mi pomohl s podáním, se kterým jsem trochu bojovala. Teď se mi věnuje Petr Vaníček. I když je klubový trenér, domluvili jsme se na patnáct turnajů. Tréninky se mi líbí; má rád klučičí styl, tlačí mě na síť a zlepšuje v útoku.“

I sportovnímu řediteli I.ČLTK se nová role líbí, na kurtu to má pořád raději než v kanceláři. „Niki je taková hráčka, že jí chceme co nejvíc pomoci. Je to tím důležitější, že je momentálně na hraně mezi malými a velkými turnaji žen; musí nasávat atmosféru těch velkých a odehrát co nejvíc takových zápasů jako v Kluži. Technicky je na tom moc dobře, jenom potřebuje víc věřit tomu, že tenis umí,“ říká na adresu talentované hráčky. Nejbližší společný úkol? Probojovat se do kvalifikace Australian Open. A pak na další grandslamsy...

„Juniorský tenis pro nás skončil. Neříkám, že nedojde na výjimku, ale teď musí hrát Niki mezi ženami,“ přidává Bartůňkové tatínek Pavel, sám v náročné trojroli otce, trenéra a tak trochu i manažera. Jeho rozhodnutí odjet do Wimbledonu, ač byla Nikola krátce po zranění a pouhých pěti dnech tréninku na trávě, kdy jí pomáhal její bývalý trenér Richard Dražný, se ukázalo jako prozíravé.

„Niki neměla natrénováno, ale tím víc se těšila a každý zápas si tam užívala. V Londýně prodala to, na čem pracovali s Pepou Čihákem,“ říká Pavel Bartůňek. „Ten úspěch má určitě velký význam.

I proto, že se ujistila, že tenis umí; podle mého hraje lépe, než si sama myslí a věří.“

„Wimbledon mě nastartoval,“ přikývne Niki. „Vážila jsem si, že tam můžu jet, a povedl se mi. Teď už se ale koukám výš a jsem ráda, že jsem si v Rumunsku – navíc před plným hledištěm a v hodně dlouhém zápase – dokázala, že můžu hrát vyrovnaně s hráčkami z první padesátky.“

Může. Na dvěšestpadesátce WTA v Kluži porazila 103. tenistku žebříčku Jastremskou a pak prohrála v tříhodinové bitvě s o třináct let starší Rumunkou Bogdanovou, 73. hráčkou světa (6:4, 6:7, 5:7).

Zápasům mezi ženami odpovídá i příprava. Téměř každý den dvoufázová a hlavně intenzivní. „Proti loňsku jsem moc hodin nepřidala, ale intenzita je jiná, snažíme se přizpůsobit dospělému tenisu. Když mám ve škole volnější režim nebo jsou prázdniny, trávím na Štvanici celý den,“ přibližuje Niki. A v čem všem se proti loňsku zlepšila? „Věřím, že jsem posunula celou hru, je rychlejší. Určitě mám lepší servis i return. Kdybych hrála s loňskou Niki, asi bych ji vyklepla,“ usmívá se studentka třetího ročníku Gymnázia Opatov, kde má individuální plán. „Docházku mít nemusím, ale testy mi nikdo neodpustí,“ říká. I tam má fanoušky, k finále Wimbledonu jí osobně blahopřál i pan ředitel. „Chtěla bych gympl dodělat, to je jasné, ale jdu pololetí od pololetí a uvidím, jak to budu zvládat.“

Jestli jako tenis, maturita je na dohled.

Ač po zranění a jen kratičké přípravě, ve Wimbledonu se Niki prodrala do finále

Možnost prezentace na Štvanici mě zaujala, říká Martin Domanský

TOYOTY ZNAMENAJÍ ÚSPORU

DOMANSKÝ.cz

I.ČLTK jezdí od nynějška Toyotou. Respektive hned dvěma. Klub totiž uzavřel partnerství se společností Domanský, která jej podpořila zapůjčením Toyoty RAV4 a Corolly TS. „Oslovil mě Ivo Minář, se kterým se znám. A možnost prezentace na Štvanici, v pěkném prostředí prestižního klubu v centru Prahy, kde můžeme zaujmout další potenciální klienty, mě zaujala,“ říká majitel úspěšné společnosti **MARTIN DOMANSKÝ**.

Čím je pro vás splupráce s I.ČLTK Praha?

„Je to vhodný doplněk tradičních forem reklamy, ať už jde o prezentace na internetu, rozhlasové kampaně nebo billboardy. A není to naše první spojení se sportem, ve skupině Domanský jsme ho poprvé vyzkoušeli už před několika lety se zavedením značky Toyota. A protože se nám osvědčilo, rádi u něj zůstáváme a rozšiřujeme o další zajímavé spolupráce.“

Na jakém principu partnerství s klubem funguje?

„Na principu vzájemné prospěšnosti. (s úsměvem) Klubu jsme poskytli k užívání dva osobní vozy značky Toyota a věříme, že budou nejen ozdobou jeho vozového parku, ale především pomohou I.ČLTK k plnění cílů, tedy ke zlepšení podmínek pro závodní hráče a hlavně mládež. Na druhé straně věříme, že nám partnerství s nejstarším domácím tenisovým klubem pomůže reprezentovat značku Domanský a naše služby. A to nejen na Štvanici, ale i během turnajů a akcí, kterých se hráči I.ČLTK účastní. Pro nás je v tomto ohledu důležitá kvalita a zacílení.“

Klub bude mít k dispozici Toyotu RAV4 a Toyotu Corollu TS; proč právě tyto dva vozy, v čem jsou jejich největší přednosti?

„Klub potřeboval vozy, kterými by hráči a trenéři mohli jezdit po turnajích, a to nejen u nás doma, ale i po Evropě. Proto

jsme vybrali auta, která nabízejí všestrannost, komfort, ale také prostorný interiér a dostatečně velký zavazadlový prostor. Oba vozy jsme vybrali v hybridní verzi; popularita hybridů od Toyoty celosvětově roste a už to nejsou jen typicky městské vozy, ale rovněž sportovní. Věřím, že klub ocení značné úspory pohonných hmot i dynamickou jízdu.“

Mohl byste stručně představit vaši společnost?

„Momentálně jsme dealerem značek Peugeot, Hyundai, Toyota a také výhradním prodejcem značky DS. Držíme si nejen pevné postavení na trhu v prodeji nových, ale i prověřených ojetých vozů, a také nabízíme širokou škálu služeb týkající se mobility obecně – ať už zákazník plánuje vůz koupit do osobního vlastnictví, objednat si jej na operativní leasing nebo si ho pouze zapůjčit. Na všech našich pobočkách nalezne autorizované servisy, prodej náhradních dílů a příslušenství, dostupné jsou také značkové finanční služby či řešení mobility pro podnikatele a firmy. Snažíme se zkrátka pokrýt potřeby zákazníků plošně, tedy nejen různými

značkami, z nichž každá má trochu jinou cílovou skupinu, a širokou nabídkou služeb, ale také dostupností v rámci Prahy. Aktuálně máme pobočky v Kyjích, na Černém Mostě, ve Stodůlkách a ve Zdibech.“

Prozradíte, jaké máte nejbližší plány?

„V tuto chvíli jsme zaneprázdněni hlavně výstavbou nového, už druhého salónu Toyota Domanský, který by měl zahájit provoz ve Stodůlkách v březnu příštího roku. Je s tím spousta starostí, ale na výsledek a otevření se velmi těším.“

Vedete velkou a úspěšnou společnost; kde berete inspiraci a energii pro náročné podnikání?

„Auta mě odjakživa baví, život bez nich si v zásadě neumím představit. Tatínek byl za komunismu úspěšný vynálezce motorů v ČKD a jeho geny jsem zdědil, proto je svět motorů mojí vášní. Prodeji a hlavně servisu vozidel se věnuji už třicet let a vše dělám pod svým jménem; proto je to velký závazek, aby naši zákazníci dostávali kvalitu. Krom toho jsem také nadšený motorkář, rád cestuji a mým velkým a dlouholetým koníčkem je rybaření. Je to úžasný relax.“

Svět motorů je mojí vášní. Prodeji a hlavně servisu vozidel se věnuji už třicet let a vše dělám pod svým jménem Domanský; tím větší je to závazek.

TOYOTA COROLLA TS

Celkové zvýhodnění až 150 000 Kč
Operativní leasing již za 5 990 Kč bez DPH
Vozy skladem ihned k odběru

Praha sever – Zdiby 195, sjezd u čerpací stanice MOL směr Praha

☎ +420 777 007 777   ✉ toyota@domansky.cz   🌐 www.toyota-domansky.cz

Ve foyeru SALK Stockholm...

SALK je „halový“ klub a jeho zázemí je úžasné

... a na cestě do hudebního klubu pod vedením Aleema

Senioři se ve Stockholmu probojovali do finále CTC Winners Group

ITALOVÉ KOUZLILI

Bez titulu, ale s finálovou účastí se vrátili v polovině září senioři I.ČLTK z turnaje CTC Winners Group ve Stockholmu. Po výhře nad Rot-Weiss Berlín padli ve finále s tradičně silným TC Padova 1912 (3:6). „Už jsem to vstřebal, ale mrzelo nás, že si Italové přizpůsobili propozice; kdyby se hrálo striktně podle pravidel, měli jsme větší šanci,“ posteskl si po návratu hrající kapitán týmu František Stejskal junior.

Oč šlo? O nasazení hráčů, se kterým začali Italové před finále kouzlit. „Pozměnili soupisku, aby jim šly zápasy na ruku. Protestovali jsme, a tak se nakonec losovalo, ale pro nás to ve dvou případech vyšlo špatně. Už jsem o tom mluvil s Petrem Šimůnkem, který má v CTC turnaje v gesci; věřím, že se to nebude opakovat, protože pravidla jsou jasná,“ přiblížil Ferda, jemuž dělali ve Stockholmu společnost krom manželky Zuzany Jan Vacek (s manželkou Lenkou), Ian Vašička, Aleem Choudhry, sestra Kristýna a Kamila Allertová. A tři dny ve Švédsku si prý užili nejen s tenisem.

„Prošli jsme město a objevovali Stockholm, což bylo fajn. Holky si přály zajít do muzea skupiny ABBA, Aleem byl zase iniciátorem návštěvy hudebního

klubu a baru, jakkoli sám alkohol nepije,“ usmál se Ferda a dodal, že tak pěkný halový klub jako má stockholmský SALK, jeden z nejstarších a největších klubů ve Švédsku (založen 1913), ještě neviděl. „Čtrnáct kurtů pod střešou ve dvou podlažích, k tomu pěkné zázemí; posilovna, sauna, samozřejmě šatny a klubové místnosti, krásná restaurace – prostě nádhera...“

„Úžasný klub, skvělá organizace i pohostinnost, po všech stránkách výborná akce. Jsem rád, že jsem se mohl zúčastnit a díky tomu se víc sblížit se spoluhráči ze Štvanice. Jen škoda, že jsme nevyhráli,“ přidal Aleem Choudhry, jediný nováček ve štvanické sestavě a také muž, který byl donedávna prezidentem Kalifornského tenisového klubu ze San

Franciska; i ten patří do rodiny CTC. „Takže i proto musím tuhle evropskou turnajovou tradici ocenit, v Americe poznají něco podobného většinou jen profesionálové. Vlastně je to inspirující; věřím, že i přes geografickou vzdálenost by bylo možné pokusit se zapojit do takových akcí i kluby z Ameriky,“ dodal.

Perlička na závěr: senioři si v SALKu zahráli pod jestřábím okem. Na kurtech byl kamerový systém, a tak měl každý hráč možnost vzít si v případě pochybností challenge. „Zajímavá zkušenost, párkrát to pomohlo, zvlášť v hale, kde člověk nevidí stopu. Jenom se občas stalo, že jsme se chtěli na dopad míče podívat a systém se zrovna vypnul,“ usmál se Ferda Stejskal.

Za rok z devítky dvojkou; Eva Halfarová udělala výkonnostní skok

CHCI BÝT JEŠTĚ LEPŠÍ!

Forhend je Evina zbraň

Do devíti let hrála na Cibulkách, pak se přihlásila na jeden z prázdninových kempů na Štvanici. A už zůstala. Po třech letech je EVA HALFAROVÁ druhou nejlepší domácí žákyní ročníku 2011. „Hodně jsem se od loňska zlepšila a mám z toho radost. A taky další motivaci, chci být ještě lepší,“ říká dvanáctiletá sedmačka, která už ze Smíchova na Štvanici vyráží většinou sama.

V I.ČLTK se jí nejprve věnoval Luboš Štych a teď už dva a půl roku Magda Zemanová.

„Na Štvanici je to super, úplně všechno,“ pochvaluje si Eva. „Podmínky, zázemí, atmosféra. I trenéři. Paní Zemanová to se mnou umí; je docela přísná, ale já to potřebuju,“ culí se. „Hlavně díky tomu jsem se zlepšila. Začala jsem ji víc poslouchat a víc jsem makala. Fakt se snažím, tenis miluju a chci být ještě lepší...“

Přeloženo: v příštím roce chci vyhrát nějaký turnaj, i když to už bude mezi staršími začkami. A taky konečně porazit ročníkovou jedničku Sofii Mottlovou! „Asi pětkrát jsem s ní prohrála, ale dvakrát to bylo hodně těsné. Teď už bych si docela věřila, jenomže jsme se od halové republiky nepotkaly...“

Eva je ze sportovní rodiny; maminka hrála volejbal, tatínek patřil do biatlonové reprezentace. I proto ji rád „mučí“, chodí spolu běhat. „Ale určitě mi to pomáhá,“ říká slečna, která věnuje tenisu dvě hodiny denně a dvakrát týdně přidává kondici s Pavlem Jandou. Trénuje zatím výhradně odpoledne, dopoledne má přednost škola.

Letos hrála finále halového mistrovství republiky a semifinále letního,

z ročníkové devítky se stala dvojkou! A v obou případech vyhrála debla. „Baví mě, není to takový stres a užívám si ho. Ale jasně, chci být dobrá hlavně v singlu,“ říká Eva, které imponuje tenis Petry Kvitové. „Líbí se mi její styl i razance. Taky se snažím hrát aktivně a sama si uhrávat body. Trenéři říkají, že bych mohla mít solidní servis, ale zatím je mojí zbraní forhend.“

Inspiraci má ovšem i na Štvanici. „Samozřejmě mám ráda Káju (Muchovou) a Markétu (Vondroušovou). S Maky mám i společnou fotku, jednou se na mě byla podívat; taky začínala u paní Zemanové.“

Ta o Evě říká, že někdy potřebuje zdvižený prst a ostřejší slovo. Ale taky že je talentovaná, a pokud bude poslouchat a pracovat, může to dotáhnout daleko. „Jenom ji nesmím chválit, i když bych třeba chtěla,“ usmívá se. „A občas je potřeba usměrnit její touhu po razanci. Teď pracujeme na pestřejší hře; aby uměla zařadit kraťas, zlepšila přechod na síť a volej. Je to chytrá holka a začíná chápat, co po ní chci. A je hrozně bojovná. Upřímně: na začátku jsem jí tolik nevěřila, ale hodně se zlepšila a může být dobrá,“ říká zkušená trenérka.

ZA ROK O MEDAILI!

Na podzim skončili babytenisté ze Štvanice na mistrovství ČR družstev v Prostějově těsně za medailemi, z boje o lepší umístění je hned na začátku vyřadilo později třetí ŽLTC Brno. Dvě výhry pak stačily jen na pátou příčku. Vedoucí trenér TŠ Jan Pecha už se ale s optimismem dívá do další sezony: „Budeme mít velmi slušný tým a zkusíme zabojet o medaili.“

Nejlepším hráčem I.ČLTK byl Matěj Halfar, který dal ovšem vzápětí přednost fotbalu. V příští sezoně se ale sestava

Babytenisté v dobré náladě před odjezdem do Prostějova

Babolat

PLAY
LEGENDARY

TEAM BABOLAT PRO PLAYERS MAY PLAY WITH A CUSTOMIZED OR DIFFERENT MODEL THAN THE EQUIPMENT DEPICTED

PURE
AERO RAFA

Až padesátka dětí, až osm trenérů; letní kempy znovu lákaly

ŠEST TÝDNŮ PRO DĚTI

Už je to klišé, ale prázdninové kempy se i letos mimořádně povedly a počtem dětí byly rekordní. Trenéři tenisové školy zorganizovali celkem šest týdnů a téměř při každém pobíhalo po Štvanici víc než třicet dětí. „Ale taky skoro padesátka,“ usmívá se vedoucí trenér TŠ Jan Pecha.

Patnáctiletá zkušenost štvanického týmu s jejich pořádáním byla znovu vidět. Krom skvělého zázemí – čtyř venkovních kurtů, dvou v pevné hale, ideální záchraně při nadbytku slunce nebo dešti, multifunkčního hřiště, bazénu a restaurace – se o děti staral dostatek trenérů. „V některých turnusech až osm,“ upřesňuje Pecha a dodává, že proti předchozím rokům přibýlo nejmladších dětí.

Smysl kempů je mnohostranný. Pro děti skvělá možnost zahrát si podle chuti, strávit týden s kamarády, učit se samostatnosti. A poznat klub, ve kterém se jim třeba zalíbí. I když tohle je primárně na rodičích. „Vidí, jak fungujeme, jaké jsou možnosti, jací trenéři a přístup. Děti se chytají hlavně na bazén,“ usmívá se Pecha. „Díky kempům k nám už přišla nebo přešla spousta hráčů, kteří se pak posunuli do tenisové školy a žákovských kategorií. Z těch nejmladších třeba Lilien

Šturmová, která přišla před třemi lety. Nebo Nikol Tesárková, která se objevila loni. Taky Emma Raeva... A dřív třeba Agáta Černá, která už nám letos pomáhala trenérsky. Z tohoto pohledu jsou kempy úspěšné.“

Co ještě je pro děti skvělé a motivační: téměř každý den tu mohou potkat své vzory. Vidět, jak trénují a vyfytit se s nimi, tak jako letos s Markétou Vondroušovou. „A rodiče současně vidí, jaké hráče jsme tu vychovali. Markéta tu hraje od devíti, ve školičce začínala Niki Bartůňková.“

I trenéři letní kempy baví, jakkoli je to pro ně nekonečný zářeh. I ty nejmladší, kteří zatím sbírají zkušenosti, zato překypují nadšením. Tak jako Adéla Vašíčková. „Ohromně mě to naplňuje, i když to s nimi není snadné, hlavně s těmi nejmladšími. Hlídat je u bazénu, nakrýjet jim maso, dojít s nimi na toaletu,“ vypočítává studentka FTVS, která už se na trenérinu těší. V tenisové škole hraje s dětmi téměř každý den a na kempech nemohla chybět.

„Znovu přišlo hodně dětí i z jiných klubů, rodiče asi mají dobré reference,“ usmívá se. „Děti si zahrají nejen tenis, ale i další hry, láká je bazén, hry na závěr každého

stejně obmění. K oporám by měli patřit letošní „bažanti“ (ročník 2015) Robin Talpa, Nikola Tesárková a Erika Pešková, posilou bude určitě Dan Košler, zlepšují se Emma Raeva, Lily Pěchovičová i o rok mladší Albert Šimánek.

„Máme výborné tréninky, děti hrají ve dvou nebo ve třech a navzájem se potáhnou,“ přibližuje Pecha a připomíná, že na rozdíl od největších konkurentů hraje I.ČLTK ve velké míře s odchovanci ze školičky. „Prostějov stahuje děti z celé Moravy, Sparta má v týmu ty nejlepší z Brna, z Modřan a z Hamru. Většina našich dětí ale začínala

Focení s vítězkou Wimbledonu...

... a okukování její trofeje

dne, drobné odměny... Jenom je bohužel vidět, že už si dnes tolik nehrají venku; někteří mají problém hodit tenisák a na (atletickém) žebříku třikrát zakopnou,“ říká Adéla, která chce jít ve stopách maminky Andrey, trenérky tenisové školy. „Líbí se mi, jak to s dětmi umí, je můj vzor,“ usmívá se.

Tak takoví jsou na Štvanici trenéři.☺

na Štvanici; třeba Albert Šimánek přišel jako tříletý na kemp,“ říká Pecha a přidává. „Je za tím spousta práce a trpělivosti; když jsou dítěti tři čtyři, trenér netuší, jak bude vstřebávat techniku, jakou bude mít podporu rodičů, jak bude hrát o body... V tomhle je to trochu sázka. Tím větší pak máme radost, když se to povede.“

V letní sérii babytenisových turnajů se naopak děti ze Štvanice na domácích kurtech velmi výrazně prosadily. Mezi čtyřmi semifinálními závěrečného Masters byly hned tři dívky z I.ČLTK: pozdější vítězka Lilien Šturmová a třetí Eva Davis a Julie Holejšovská.

Tři nejúspěšnější dívky z Masters: zleva třetí Eva Davis, druhá Iva Svoboda a vítězka Lilien Šturmová

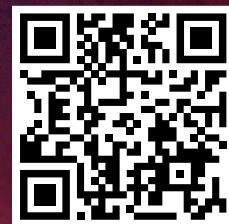

JJ68

Vyzkoušej produkty JJ68 sestavené dle potřeb Jaromíra Jágra.

Vhodné pro **VRCHOLOVÉ** i **REKREAČNÍ** sportovce.

TO VYZKOUŠÍM!

www.jj68byjagr.com

[jj68byjagr](https://www.facebook.com/jj68byjagr)

[jj68byjagr](https://www.instagram.com/jj68byjagr)

I.ČLTK Golf Cup ovládl
v Pyšelích Ferda Stejskal

STARONOVÝ MISTR

Parádní počasí. Krásné hřiště. Na 10. jamce výtečné řízečky a po hře luxusní svíčková. Klubové mistrovství v golfu se první říjnový týden v Pyšelích veskrze povedlo až na jediné: účast byla špatná, ba mizerná, pouhé čtyři flighty – čtrnáct hráčů. Což nijak nesnižuje 78 ran Ferdy Stejskala, jenž se stal po čtyřech letech opět mistrem I.ČLTK v golfu. Gratulujeme!

Tři nejlepší hráči v „lepší“ kategorii hcp 0-18: zleva druhý Petr Šavrdra, vítěz Petr Roudenský a třetí Ferda Stejskal, který zahrál 78 ran a stal se mistrem klubu

Longest drive zahrál v Pyšelích Petr Šavrdra, nearest to the pin byl Jiljí Kubec

„Netuším, proč je nás tak málo, zřejmě na nás dolehla tíživá ekonomická situace,“ komentoval v klubovně se smutným úsměvem nízkou účast manažer klubu Vladislav Šavrdra. Ač ještě zcela nepřekonal zdravotní patálie, nemohl v Pyšelích chybět, stejně jako další štvaničtí doyení František Stejskal, Pavel Huška a Ranko Pecič. Pánové vyrazili na bugginách, a i když tempo bylo (seniorsky) vlažnější, krásný den si užili a Ranko se podíval na „bednu“. O titulu se rozhodovalo jinde; v posledním flightu se tradičně prali o titul favorité s jednocifernými handicap. V bitvě mezi Petrem Šavrdou, obhájcem Martinem Šustrem a Ferdou Stejskalem se nakonec o ránu radoval poslední z nich, když Martinův odvážný

pokus na osmnáctce skončil na šišce tamní borovice.

Škoda, že tentokrát chybělo několik tradičních účastníků a především dámy; titul mistryně klubu tak nemohl být udělen. Co potěšilo autora článku: díky tomu, že organizátoři nezajistili účast, mohl se po dlouhé době radovat z předního umístění; v kategorii hcp 18,1-54 mu tak stačilo k vítězství 37 bodů. V „lepší“ kategorii hcp 0-18 triumfoval Petr Roudenský s 39 body.

Ferda Stejskal si vítězstvím nepochybně udělal radost, neb mu trable se zády v posledních dvou letech tenis i golf znepríjemnily. „Od loňského léta jsem

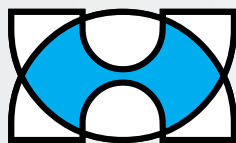
toho moc nenahrál. Určitě tomu nepomohl covid, který sice proběhl relativně rychle, ale potom jsem byl dva tři měsíce chvíli on a pak zase off...“ postěžoval si. „Letos jsem na hřišti asi podvanácté, takže nic moc, i když jsem zahrál pár slušných výsledků.“ A tak je jasné, že titul mistra I.ČLTK je ve správných rukou.

Výsledky – kategorie hcp 0-18:

1. Petr Roudenský 39 bodů/87 ran
2. Petr Šavrdra 35/82
3. František Stejskal jr. 33/78

Kategorie hcp 18,1-36:

1. Jiljí Kubec 37/95
2. Michael Šťastný 34/112
3. Ranko Pecič 33/99

zenova

Poskytované služby:

- ✓ Správa nemovitostí
- ✓ Technické služby
- ✓ Generální úklidy
- ✓ Zahradnické služby
- ✓ Administrativní služby
- ✓ Komplexní úklidové služby

O nás:

- ✓ Celorepublikové pokrytí
- ✓ 24 hodinová havarijní služba a Help desk
- ✓ Profesionální vybavení
- ✓ Intrasoft – software optimalizující náklady klienta
- ✓ Ekologicky šetrné čisticí prostředky

ZENOVA services s.r.o.
Vinohradská 3217/167, 100 00 Praha 10
T - 224 223 116, E - zenova@zenova.cz
www.zenova.cz

Dávné osudy tenisového ostrova přibližuje v časopisu Hobulet Stanislav Václavovic; protože nás zaujaly, přetiskujeme se svolením autora v I.ČLTK Revue

KAPITOLY Z HISTORIE ŠTVANICE...

V prvních letech 19. století, konkrétně v roce 1805, byly císařským výnosem zakázány souboje zvířat, které daly ostrovu Štvanice jméno. Zatímco Praha a její předměstí se v průběhu 19. století bouřlivě rozvíjely, ostrov zůstával oázou klidu a cílem procházek Pražanů všech sociálních skupin. Ač v soukromých rukou, byla Štvanice přístupná veřejnosti – tuto podmínku totiž nechal původní majitel, Staré Město pražské, zakotvit do smlouvy o prodeji soukromým vlastníkům.

Na počátku 19. století vyrostl na Štvanici velký objekt – v přízemí byla restaurace a v prvním patře prostorný taneční sál. Zde se o nedělích pořádaly plesy a nejrůznější „merendy“. U restaurace byla zahrada s altánkem a kuželníkem a višňový sad. Ostrov ale zůstával ohrožen prakticky při každém vzednutí vltavských vod.

...A OSTROVY ZMIZELY

První větší povodeň 19. století přišla v roce 1824 v předvečer svátku sv. Jana Křtitele (24. června), proto se jí také říkalo svatojánská. Voda tehdy vystoupala dva a půl sáhu nad normál (1 sáh = 1,8 metru) a velké škody způsobily klády a obří vory, které se uvolnily ze svých stanovišť

v Podskalí. Další velké vody na sebe bohužel nenechaly dlouho čekat. Jarní tání zvedlo hladinu řeky i v letech 1827 a 1830. Ještě v roce 1832 topograf Julius Schottky ve své monografii o Praze ke Štvanici uvádí, že „následkem povodní těchto z valné části písek jest zanesena, tak že obvyklé procházky kol břehů ostrova už nelze konati“.

Ostrov Velké Benátky.
Dnes v pátek bude
k oslavení svátku Annenského
v zahradě akustně ozdobené veliká
hudební slavnost s koncertem
první uherké
národní hudební kapely
osobním vedením kapelníka pona
Františka Sárkózyho z Pešti,
středově a plukovní hudbou 1175-1
barona Steiningera.
Všecké hudební skladby bude národní kapela bez not přednášet.
Večer veliký
ohňostroji
ve víceru odděleních.
Začátek v 5 hod. Vstupné 15 kr. r. č.
Rodina záležející ze 4 osob platí jen 40, z 5 osob 50 kr. r. č.

Ostrov Velké Benátky.
33 divých žen, 33
Amazonek
krále Dahomejského,
nejvelkolepější
a nejzajímavější výstava.
Denně otevřeno od 10 hod. dopol. do 9 hod. večer.
Vše bližší vývěsky. 223

Ostrov býval vyhlášeným centrem zábavy; v roce 1877 zde po několika nenaplněných plánech divadelníků vznikl amfiteátr

Vrtné práce

- **komplexní nabídka** vrtných prací od přípravy projektu, vyřízení legislativních požadavků až po samotnou realizaci snadno, rychle a spolehlivě
- široká škála vrtných prací o průměru **42 až 2 360 mm** do hloubky až **1 km dle požadavků zákazníka**
- vrtné práce pro tepelná čerpadla, studny, **pro potřeby pozemního i dopravního stavitelství** a jiné specializované činnosti na celém území České a Slovenské republiky
- vlastní různorodé vrtné soupravy s **nejmodernější inovativní vrtnou technologií** pro vrtání na plný profil či jádrově i ve složitých geologických podmínkách

Vrty pro tepelná čerpadla

- úsporné a komfortní vytápění či chlazení obytných i komerčních objektů
- bezúdržbová a bezhlučná technologie s dlouhou životností šetrnou k životnímu prostředí
- snížení provozních nákladů

Vrtané studny

- vlastní nezávislý a zároveň ekologický zdroj vody
- stabilní přítok i v období sucha
- čerpaná voda bez kontaminantů z povrchových vod

Ostatní vrtné práce

- inženýrskogeologické vrty
- hydrogeologické vrty
- průzkumné, sanační a monitorovací vrty
- vrty pro anodové uzemnění
- vrty pro záporové stěny, mikropiloty
- jádrové vrty pomocí technologie wire-line

Štvanice měla v každé době i své stálé obyvatele, nejčastěji se jednalo o chudinu. Pohled do zdejší kolonie domků na přelomu 19. a 20. století.

Sotva se ostrov trochu vzpamatoval, přišla nejhorší povodeň za mnoho staletí, srovnatelná jen s velkou vodou z léta 2002, a to 29. března 1845. Dobové zprávy ji popisovaly následovně:

„... při ní voda dne 29. března o jedné hodině s poledne vystoupila na 17 stop (1 stopa = cca 30 cm, pozn. aut.) a tři palce. Všecky ostrovy pražské zmizely hluboko pod vodou a způsobena na nich zpousta nevídaná. Na Štvanici pobrala voda všecky mosty a největší díl stromů, z nichž mnohý dvě i půltřetí stopy silný byl, z kořene vyvrátila a zanesla; dřevěné budovy tamní byly veskrz potrhány a odneseny, u kamenných dvou domů pak několik zdí pobořeno. Celý ostrov byl někde na čtyři stopy, někde na sáh pokryt pískem.“

V dalších letech ovlivnilo život na ostrově budování unikátní stavby – Negrelliho viaduktu, který byl součástí Severní státní dráhy Olomouc–Praha–Drážďany. Celá východní část ostrova byla tedy v letech 1846 až 1849 nepřístupná. Mezitím se ještě stala Štvanice svědkem bojů během revolučních bouří v červnu 1848. Karlínští dělníci se 13. června pokusili zmocnit provizorního mostu u budovaného viaduktu s cílem jej zničit, aby nemohl být využit vojsky generála Windischgrätze k přechodu řeky a útoku

na barikády. Situaci nakonec vyřešila jednotka husarů, která rozprášila revoltující lid a dřevěný most obsadila. Tím také umožnila přechod mostu pro vojáky pražské posádky, kteří zasáhli proti barikádám na Hradčanech a Malé Straně. Později obsadil ostrov pátý pluk polních myslivců, na které útočili povstalci z vltavských břehů. Štvanice nakonec zůstala obsazena vojskem až do konce července, kdy se situace v Praze uklidnila.

MOST, KTERÝ SE NEPOSTAVIL

Revoluční události roku 1848 byly na téměř století poslední bojovou operací, která se na ostrově odehrála. V dalších dekádách se Štvanice stala zejména centrem zábavy pro Pražany.

Jak již bylo řečeno v druhém díle našeho seriálu, od poloviny 18. století byl ostrov v soukromých rukou a kolem roku 1840 se dostal do majetku rodiny Židlických. Už v roce 1848 angažovala tato rodina hraběcího zahradníka z Lysé nad Labem Pavla Nápravníka, který ostrov v následujícím desetiletí upravil. Vysadil velký sad s ovocnými stromy, vybudoval síť stezek a nechal zde osázet okrasné dřeviny.

Nejvýznamnější osobností z rodiny majitelů byl bezesporu Karel Židlický (1833–1878). Kromě ostrova vlastnil ještě velkostatek v Troji, byl starostou okresního zastupitelstva v Karlíně, zástupcem obecního starosty tamtéž, předsedou představenstva českomoravské strojírně, členem Družstva pro vystavění Národního divadla a mnohých dalších spolků. Na počátku šedesátých let se Židlický chystal na velice ambiciózní projekt. Ve spolupráci s pražskou obcí chtěl přes Štvanici postavit most mezi Bubny a Karlínem. Jednalo by se tehdy o teprve čtvrté spojení obou vltavských břehů, přičemž třetí most Františka Josefa I. mezi Eliščinou třídou a Bubny existoval v té době pouze na papíře a vystavěn byl až v letech 1865–1868.

Propojení Karlína s Bubny, respektive Holešovicemi samozřejmě dávalo smysl a prospělo by oběma obcím. Nejprve se zdálo, že i pražská obec se chce podílet na investici, ovšem postupem času zájem hlavního města poněkud ochladl. Důvodem byl nejen fakt, že obě předměstí, která měl most spojit, nepatřila administrativně k Praze, ale zejména plán vystavět nedaleko už zmíněný most Františka Josefa I. V červenci 1864 se za účasti zástupců hlavního města konalo jednání městské stavební komise přímo na ostrově. Postoj města byl šalamounský – sice se přímo nevyjádřilo proti stavbě mostu, nicméně stanovisko komise naznačovalo, že potenciální investor Židlický nemůže počítat s žádnou zásadní podporou ze strany města. Zároveň si stanovilo několik podmínek s odvoláním na ustanovení smlouvy o prodeji ostrova z roku 1754, kde stálo, že jakékoli stavební práce na ostrově podléhají schválení rady města. Není tedy divu, že majitel Štvanice nakonec vyhodnotil stavbu železného mostu bez podpory samosprávy jako příliš riskantní a od plánu ustoupil.

CENTRUM ZÁBAVY A PLOVÁRNA

Vlastnictví ostrova s sebou neslo náklady na jeho údržbu – zejména péči o zeleň nebo udržování jednotlivých mostků propojujících Štvanici s menšími ostrůvky. Majitelům ovšem ostrov přinášel i zisk. V roce 1869 nabídli v tisku pronájem

“ V roce 1863 byla u břehu ke Karlínu zřízena plovárna. Lákala návštěvníky nejen na možnost osvěžení v řece, ale nabízela i „vyučování v plování na celé léto“

výnosů. Jednalo se o peníze získané z poplatku za přechod mostků mezi jednotlivými částmi ostrova a ze štvanického přivozu, z prodeje ulovených ryb, vybírání písku z řečiště řeky nebo sekání ledu při březích v zimních měsících. Další příjmy plynuly z pronájmu dvou, později tří zdejších hostinců.

V roce 1863 byla také u břehu směrem ke Karlínu zřízena plovárna. Lákala potenciální návštěvníky nejen na možnost osvěžení v řece, ale nabízela i „vyučování v plavání na celé léto“ či jednotlivé lekce nebo zapůjčení nezbytného vybavení – plachtu (deku), plovací spodky (plavky) nebo plovací kazajku (vestu). Zcela v intencích doby bylo zdejší koupaliště určené pouze mužům.

Štvanice byla v polovině 19. století Pražany vnímána zejména jako místo, kam se chodilo za zábavou. Na ostrově fungovaly tři restaurace, jedna na východní straně za Negrelliho viaduktem a zbylé dvě na západní straně ostrova. Větší objekt s přízemním sálem a otevřeným ochozem stával v místech, kde býval vchod do zimního stadionu. Třetí hostinec sídlil v budově, která jako jediná stojí na svém místě dodnes – konají se zde kulturní akce v rámci Divadla Vila Štvanice. Ve zdejších restauracích a jejich zahradách byly od jara do podzimu pořádány besedy – tedy koncerty a taneční zábavy, které měly poměrně často charakter benefice. Vystupovali zde i umělci, komedianti nebo loutkoherci. Populární byla také nejrůznější panoptika nebo zvěřince.

AMFITEÁTR POSTAVIL ITAL

Koncem padesátých let 19. století se ředitel vyhlášené kočovné divadelní společnosti Josef Alois Prokop ucházel o vybudování stálé arény na ostrově pro divadelní představení. Z plánů ale nakonec z dnes již neznámých důvodů sešlo. Obdobně nepochodil divadelní režisér Jan Svoboda, který zde chtěl v roce 1862 postavit divadlo pro německé publikum. Do třetice se snažil zřídit divadelní scénu na Štvanici populární principál Pavel Švanda ze Semčic na konci šedesátých let, ovšem nedohodl se na podmínkách s majitelem ostrova Karlem

Židlickým, a tak své dřevěné divadlo postavil poblíž usedlosti Pštrosska na pomezí Vinohrad a Žižkova.

Amfiteátr nakonec na Štvanici vybudoval až italský podnikatel Eugenio Averino. Ten původně v letech 1875–1877 provozoval na Vinohradech vlastní scénu Teatro salone italiano. Celý objekt skončil v prosinci 1877 v exekuční dražbě, což ale Averinovi nezabránilo, aby svůj zájem přesunul na Štvanici. S pomocí dalších investorů už v září 1877 otevřel nový podnik na západním cípu ostrova při železničním mostu. Měl v plánu pořádat zde lidová (tedy komerční) představení, dnes bychom asi použili slovo show – od koncertů přes ohňostroje až po ochotnická vystoupení. Ale ani na Štvanici se italskému impresáři příliš nedařilo a už v roce 1878 byla aréna přejmenována na Orpheum a přešla do vlastnictví Jana Pelce. Definitivně zanikla na počátku osmdesátých let, pravděpodobně v roce 1883.

V posledních dvou dekádách 19. století na Štvanici pravidelně zajížděly skupiny

afrických kmenů (Ašanti, Habešané, Senegalci a další). Ve svých táborech ukazovali zájemcům svá obydlí, rituály a vůbec každodenní život. V létě 1881 vystupoval na Štvanici akrobat Blondin, někdy označovaný jako Pseudoblondin nebo vídeňský Blondin; používal totiž stejný pseudonym jako francouzský ekvilibrista, který v roce 1859 překonal na napnutém laně Niagarské vodopády. Národní listy o Pseudoblondinově prvním vystoupení mimo jiné napsaly: „... při druhém čísle programu kráčel přes lano ve výši 120 stop a v délce asi 400 stop, připevnil si na každou nohu vojenský bodák, takže musel při každém kroku opsat pozdviženou nohou polokruh, aby se vyhnul bodáku na druhé noze. Číslo to uvítáno hlučnou pochvalou. Konečně kráčel přes lano, maje hlavu v pytli, a přešel přes něj dvakrát, kupředu i nazpět. Bouřlivá pochvala odměnila odvážlivce, jenž aspoň tak obratný, jako pravý Blondin.“

Pokračování příště

Text: Stanislav J. Václavovic
Foto: archiv autora

První česká
parostrojní továrna pian, pianin a varhan
Frant. J. Hummel
Praha-Karlín
ostrov Velké Benátky

doporučuje p. t. obecenstvu své osvědčené výrobky výše jmenovaných nástrojů vlastní výroby, též i cizích firem, za ceny tovární v provedení nejsolidnějším.

Upozornění. Veškeré smyčcové i dechové nástroje od reno-
movaných firem zdejších i cizích dodávám za ceny tovární a
na dobírku. Též veškeré součásti nejlepší jakosti v nejlevnějších
cenách. **Nekonvenují se ochotně vymění.** Cenníky zdarma a
franko.

Výtah z cenníku: Piana od 250 zl. — Pianina od 220 zl.
výše. Harmonia od 40 zl. výše. Kotážová harmonia americké
soustavy od 55 zl. výše. Varbany velmi uhlazeného tónu a nej-
novější soustavy, pěkné cínové píšťaly a krásně zdobené od 400 zl.

Na Štvanici sídlila i řada nejrůznějších firem. Jednou z nejzajímavějších byla dílna Františka Hummela, ve které se vyráběla piana. Hummel také obchodoval s dalšími hudebními nástroji. Ještě před první světovou válkou přestěhoval svou továrničku do Holešovic – do ulice Na Maninách.

Poslední turnaj v životě odehrála Marie Pintérová-Neumannová na Štvanici

MISTRYNÍ DÍKY PÍLI

Marie Pintérová-Neumannová

Ta smutná zpráva přišla jen pár týdnů poté, co se na Štvanici zúčastnila oslav 130. výročí založení klubu. A dokonce si při nich zahrála čtyřhru. MARIE PINTÉROVÁ-NEUMANNOVÁ už se bohužel na kurty klubu, kde strávila mládí, nepodívá. V polovině října nás v sedmasedmdesáti letech opustila.

Pro mladší generace klubu ze Štvanice je paní Marie takřka neznámá. Ač byla na přelomu 60. a 70. let minulého století s Vlastou Vopičkovou-Kodešovou nejlepší domácí hráčkou a mezinárodní mistryní Československa (1971), v osmadvaceti se provdala do Maďarska a v rodné zemi se za ní zavřely dveře. Do Prahy se však v poslední době několikrát podívala; impuls vzešel právě od I.ČLTK. Objevila se na oslavách 120. výročí založení I.ČLTK, také na Vánoční party v závěru téhož roku. A nechyběla ani letos v červenci.

Na ostrov přišla v sedmnácti letech z Teplic a tři roky v klubu bydlela. „Tehdy tam ještě žila paní Drobná a na Štvanici vládla ohromná atmosféra. Stará dřevěná klubovna, všude spousta zeleně a fajn lidi, třeba správce pan doktor Souček“ vzpomínala před časem při rozhovoru pro I.ČLTK Revue.

Na Štvanici se rychle zařadila mezi vrstevníky, kterými byli sourozenci

Kodešovi, Jiří Medonos, František Stejskal, Pavel Hutka i o něco mladší Vladislav Šavrda, Jan Šesták nebo Eva Gráfová. „Nejvíce s námi trénoval Pavel Benda, který měl trochu svéráznou filozofii. Některé jeho výroky a příhody si pamatuju dodnes. Třeba když mi při tréninku řekl, ať napíšu předpokládaný výsledek našeho zápasu na papír, že to udělá stejně, dáme ty papírky pod kámen a po tréninku se uvidí. No – bral mě při zápase na hůl a choval se tak, že jsem za stavu 2:3 řekla, že už toho mám dost a nehraju s ním. A on povídá: běž se podívat na můj předpokládaný výsledek. Na papírku stálo: Skreč za stavu 2:3...“

Trenérsky se Marii věnovala také Věra Suková-Pužejová. Brzy se sblížily, Marie dokonce trenérce hlídala dceru Helenu. Chodily pak společně plavat do Podolí, bruslit na Duklu... Právě tréninky s Bendou a Sukovou přivedly Marii ke zmíněnému titulu mistryně Československa i k těm mezinárodním. Největším bylo nepochybně vítězství na turnaji série Virginia Slims v Jacksonvillu na Floridě v roce 1972. Cesta k životnímu triumfu byla ale trnitá a dokonale ilustruje tehdejší podmínky v komunistickém Československu.

„Den před odletem mi na ČSTV řekli, že do Ameriky mohu, ale musím zaplatit 40 tisíc za letenku. Zoufalá jsem volala domů do Teplic, že nikam neletím, ale maminka vybrala úspory, přivezla mi dvacet tisíc korun a řekla, ať požádám přátele o půjčku, protože její záruku, že zbytek doplatí, na ČSTV odmítli. Odlétala jsem zadlužená a vděčná Stejskalovým, Sukovým a Honzovi Kodešovi, ti všichni mi půjčili. Měla jsem v kapse pět dolarů a na prvním turnaji prohrála v prvním kole. Za pět dolarů na zápas jsem pak vděčně dělala lajnovou rozhodčí... Ani na dalších turnajích se mi nedařilo, až přišel ten poslední. Ve finále jsem porazila Billie-Jean Kingovou.“

Nutno dodat, že slavná Američanka v tom roce vyhrála tři grandslamové tituly!

S týmem I.ČLTK vyhrála Marie Pintérová-Neumannová několikrát extraligový titul. Na turnaji v Káhiře pak poznala manžela Andráše. V roce 1974 se vzali, tři roky žili v Alexandrii, kde se jim narodil syn, a poté se usadili v Maďarsku. „Žije se mi tam dobře, až na tu řeč,“ usmívala se při posledním rozhovoru žena, která tenis milovala a hrála do posledních chvil. Dlouhé roky se účastnila turnajů seniorek a ani potom raketu nepověsila na hřebíček. Důkazem budiž její poslední turnaj; termín i místo si vybrala stylově – v sobotu 22. července na Štvanici.

ROZHODLA TOUHA

„Odmalička bojovala s názory, že je neperspektivní,“ říká o Marii Pintérové-Neumannové její vrstevník Jan Kurz. A protože na teplické Panoramě vyrůstali vedle sebe, má nač vzpomínat.

„Maruška byla spíš tichá až samotářská, hodná a slušná holka; možná i proto ji mnozí podceňovali. Ale je fakt, že tolik talentovaná nebyla. Možná, kdybychom měli k dispozici tehdejší žebříček dorostu, vůbec bychom ji tam nenašli. Zato její touha a píle byly nezměrné. Vzpomínám si, jak v nějakých patnácti letech v zimě odhrabala u odrazové stěny sních, rozdělala si ohýnek, na kterém rozehrávala zmrzlé tenisáky, a trénovala. A ohromně jí pomohl Pavel Benda, který se jí ujal po příchodu na Štvanici. Co později dokázala, od titulu mistryně republiky po vítězství na turnaji v Jacksonvillu, bylo hodně jeho zásluhou. A ještě jednu věc musím zmínit: Maruška byla od přírody levačka, ale protože levá je blíž srdci, rodiče nechtěli, aby ho zatěžovala, a tak musela hrát pravou. Možná i proto měla celou kariéru slabší servis; už jako dobrá hráčka se pokoušela servírovat levačkou, ale nešlo to...“

ALLINEX

kuchar@allinex.cz

Odborný garant ve stavebním poradenství, investicích a inženýringu
a specialista v oblasti fotokatalytických nátěrů FN NANO®

- Realizujeme nové technologie sloužící k ochraně vnitřních i vnějších prostor budov a k aktivní ochraně proti bakteriím a virům
- Poradíme vám při výběru správného nátěru, materiálu a jeho použití
- FN NANO® je nejlepší volba pro zákazníky, kteří preferují nanotechnologii 21. století

HolKa BUDÍ ROZPAKY

Tak konečně! Dlouho očekávaná lávka z Holešovic do Karlína se veřejnosti otevřela s téměř půlročním zpožděním, přesně uprostřed léta. Tři sta metrů dlouhý most pro pěší a cyklisty, který stál hlavní město 350 milionů korun, nepochybně přivede spoustu lidí i na Štvanici; právě na ostrově je totiž jediná odbočka z lávky, která na jedné straně začíná u brány Holešovické tržnice a na druhé ústí na Rohanském nábřeží na cyklostezce vedoucí po protipovodňové bariéře. Odtud i název HolKa a (poněkud zvláštní) socha dívky právě na úpatí štvanické odbočky.

Autory lávky jsou Petr Tej, Marek Blank a Jan Mourek; architektonickou soutěž, ve které se sešlo 48 návrhů, vyhráli s relativně jednoduchým a střízlivým konceptem, který nijak zvlášť nepřitahuje pozornost, ale je nadmíru účelný. Má bezbariérové vstupy, nebrání uživatelům ve výhledech a na holešovické straně má mj. zdvihací poslední část, která umožní zmírnit nebezpečí při případné povodni. Most je postaven z ušlechtilého ultra-vysokohodnotného betonu

s mramorovým povrchem, který je mimořádně trvanlivý a vyniká pevností v tahu i tlaku. Díky tomu může být konstrukce lávky, která je také opatřena antigraffiti nátěrem, poměrně subtilní.

Na tenisový ostrov teď díky nové stavbě, kterou začali Pražané okamžitě po otevření hojně využívat, míří z obou břehů Vltavy spousta pejskařů, běžců či maminek s dětmi. Možná sem lávka přivede i nové členy I.ČLTK, případně

další talenty do tenisové školy. Mezi těmi, kdo už lávku otestovali, je i wimbledonská vítězka Markéta Vondroušová a její kouč Jiří Hřebec. Maky to má z bytu na nábřeží coby kamenem dohodil. „Přesně osm minut. Ale pěšky jsem zatím šla snad jen dvakrát, protože ze Štvanice pořád něco odvážím,“ usmívá se. To Jiří Hřebec testoval most tradičně na kole. „Když jedu za ženou do karlínské vinárny, je to fajn zkratka. Jenom je tam někdy docela plno...“

Odbočka z nové lávky na špičce ostrova; vlevo socha, která budí trochu rozpaky...

Kvalita prověřená časem

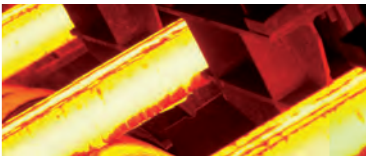
► KONTISLITKY :: BLOKY :: BRAMY :: SOCHORY :: KOLEJNICE

:: DROBNÉ KOLEJIVO :: ÚHELNÍKY ROVNORAMENNÉ

:: KRUHOVÁ, ČTVERCOVÁ A ŠESTIHRANNÁ OCEL

:: TYČE TAŽENÉ A LOUPANÉ :: PLOCHÁ A ŠIROKÁ OCEL

:: VÁLCOVANÝ DRÁT :: BETONÁŘSKÁ OCEL

TŘINECKÉ ŽELEZÁRNY

MORAVIA STEEL

TŘINECKÉ ŽELEZÁRNY, a.s., Třinec-Staré Město, Průmyslová 1000,
739 70 Třinec, tel.: +420-558-531 111, fax: +420-558-331 831, www.trz.cz

MORAVIA STEEL a.s., Třinec-Staré Město, Průmyslová 1000, 739 70 Třinec,
tel.: +420-558-537 301, +420-558-535 865, fax: +420-558-324 355,
www.moravia-steel.cz

Mistrovství chce čas

Vladimír Bechyně

HB
BECHYNĚ
HODINÁŘSTVÍ